بِسمِ بەناوی اللهِ خودا الرحمنِ ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيمِ ئەوپەڕی بەخشندە

عَمَّ دەربارەی چی يَتَسَاءَلُونَ پرسیارلە یەکتر دەکەن (1) عَنِ دەربارەی النَّبَإِ ئەو هەواڵەی الْعَظِيمِ زۆرگەورەیە
(2) الَّذِي ئەوەی هُمْ ئەوان فِيهِ تیایدا مُخْتَلِفُونَ جیاوازن و مشتو مڕیانە ! (3) كَلَّا نەخێر
سَيَعْلَمُونَ لەداهاتوێکی نزیک دەزانن (4) ثُمَّ دیسان كَلَّا نەخێر سَيَعْلَمُونَ لەداهاتوێکی نزیک دەزانن (5)
أَلَمْ نَجْعَلِ ئایا(*)نەمانکردۆتە الْأَرْضَ *زەوی مِهَادًا ڕایەخێکی ئامادەکراو (6)
وَالْجِبَالَ و شاخەکان (یش مان نەکردووە بە) أَوْتَادًا چەندین مێخەکێ.. (داکوتراو) (7)
وَخَلَقْنَاكُمْ و ئیوەمان خلق کردوە أَزْوَاجًا جۆت جۆتێ (8) وَجَعَلْنَا و(*)مان کردۆتە نَوْمَكُمْ *نوستنەکەتانمان
سُبَاتًا سڕبوون و سرەوتن و حەسانەوەێ (9) وَجَعَلْنَا و(*)مان کردۆتە اللَّيْلَ *شەو لِبَاسًا پۆشتاکێ.. (10)
وَجَعَلْنَا و(*) مان کردۆتە النَّهَارَ *ڕۆژ مان مَعَاشًا ژیێنەرێ.. (11) وَبَنَيْنَا وەبونیادمان ناوە
فَوْقَكُمْ لە ژوور سەرتان سَبْعًا حەوتی شِدَادًا زۆرتوند وقایم (12) وَجَعَلْنَا و دروستمان کردوە
سِرَاجًا چرایەکی وَهَّاجًا زۆر ڕۆشەن (وگەرمی بەخش) (13) وَأَنزَلْنَا و دامانگرتوە مِنَ لە
الْمُعْصِرَاتِ (هەورەکان) مَاءً ئاوێکی ثَجَّاجًا بە لێزمە (14) لِّنُخْرِجَ تا دەربکەین بِهِ پێی حَبًّا دانەوێڵە
وَنَبَاتًا و ڕوەک و گژ و گیایێ.. (15) وَجَنَّاتٍ و باخاتێکی أَلْفَافًا چڕوپڕی تێک ئاڵاو (16) إِنَّ بەراستی
يَوْمَ ڕۆژی الْفَصْلِ جیاکردەنەوە كَانَ وابوو مِيقَاتًا کات دیارکراوە (17) يَوْمَ ئەو ڕۆژەی يُنفَخُ فوو دەکرێ
فِي لە الصُّورِ شەیپوور- کەڕەنا فَتَأْتُونَ ئەوساکە دێن أَفْوَاجًا کۆمەڵ کۆمەڵی.. (18) وَفُتِحَتِ و
السَّمَاءُ ئاسمان فَكَانَتْ ئەوسا بوو بە أَبْوَابًا چەندین دەروازە و دەرگایێ.. (19) وَسُيِّرَتِ و الْجِبَالُ شاخەکان
فَكَانَتْ جا بوونە سَرَابًا سەرابێ.. (20) إِنَّ جَهَنَّمَ بەڕاستی دۆزەخ كَانَتْ بوو مِرْصَادًا بۆسە (21)

لِّلطَّاغِينَ بۆ سنوور بەزێنان وطاغیەکان مَآبًا جێگای گەڕانەوەیێ.. (بوو) (22) لَّابِثِينَ ماوەن فِيهَا تیاید

أَحْقَابًا چەندەها سەدەیێ.. (23) لَّا يَذُوقُونَ نا چێژن فِيهَا تیایدا بَرْدًا ساردی و فێنکیێ.. وَلَا و نە

وَلَا شَرَابًا خواردنەوەیێ.. (24) إِلَّا تەنها حَمِيمًا کوڵاوە ئاوێ.. وَغَسَّاقًا و کێم و زوخاوێ.. (25)

جَزَاءً سزایەکی وِفَاقًا بەرابەر (26) إِنَّهُمْ بەڕاستی ئەوان كَانُوا لَا يَرْجُونَ نەیاندەخواست و بەتەمای(*)نەبوون

حِسَابًا *(هیچ) حسابێ .. (27) وَكَذَّبُوا و باوەریان نەهێناو درۆیانکرد بِآيَاتِنَا بە ئایەتەکانمان

كِذَّابًا درۆکردنێ.. (28) وَكُلَّ و هەموو شَيْءٍ شتێ أَحْصَيْنَاهُ سەرژمێرمان کردوە كِتَابًا بە نوسراوەیێ..

(29) فَذُوقُوا جا بچێژن فَلَن نَّزِيدَكُمْ ئێمە هەرگیز (چیترتان) بۆ زیادناکەین إِلَّا جگە لە

عَذَابًا ئەشکەنجە و عەزابێ.. (30) إِنَّ بێ گومان لِلْمُتَّقِينَ بۆ لەخوا ترسان و پارێزکاران هەیە مَفَازًا بردنەوییێ..

(31) حَدَائِقَ باخاتێ.. وَأَعْنَابًا و جۆرەها ترێیێ.. (32) وَكَوَاعِبَ و کچانی تازە مە مک کردووی ی

أَتْرَابًا هاوتەمەن وهاوتا لە جوانی وئاکار شیرینی.. (33) وَكَأْسًا و پەرداخی شەرابی دِهَاقًا پڕی لەسەر ڕژاو

(34) لَّا يَسْمَعُونَ و نابیسن فِيهَا تیاید لَغْوًا هیچ قسەیەکی بێهوودە وغەلبەغەلبێ..

وَلَا كِذَّابًا و نە هیچ درۆیێ.. (35) جَزَاءً پاداشتێ.. مِّن لە رَّبِّكَ پەروەردیگارتەوە عَطَاءً بەخشینێ..

حِسَابًا (بۆیان) حساب کراوە وبەسیانە.. (36) رَّبِّ پەروەردیگاری السَّمَاوَاتِ ئاسمانەکان و

وَالْأَرْضِ زەوی وَمَا و ئەوەی بَيْنَهُمَا ۖ الرَّحْمَٰنِ لەنێوانیاندایە لَا يَمْلِكُونَ نیەتیان مِنْهُ لێیەوە

خِطَابًا (مۆڵەتی) هیچ وتارێ.. (37) يَوْمَ رۆژێ يَقُومُ ڕادەوەستێت الرُّوحُ رۆح (جبریل)

وَالْمَلَائِكَةُ و فریشتەکان صَفًّا ۖ بەریز لَّا يَتَكَلَّمُونَ قسە ناکەن إِلَّا تەنها مَنْ ئەوەی أَذِنَ لَهُ رێگای پێدا

الرَّحْمَٰنُ خودایئەوپەرمیهرەبان وَقَالَ صَوَابًا و راستی (بلێ) (38) ذَٰلِكَ الْيَوْمُ ئا ئەورۆژە

الْحَقُّ ۖ هەقی تەواوە فَمَن جا هەرکەسێ شَاءَ ویستی اتَّخَذَ دەگرێتەبەر إِلَىٰ بەرەو رَبِّهِ پەروەردیگاری

مَآبًا ڕێی گەرانەوەیێ .. (39) إِنَّا بە راستی ئێمە أَنذَرْنَاكُمْ هۆشداریمان دانێ لە مەترسی

عَذَابًا عەزاب و جەزرەبەیێ.. قَرِيبًا نزیک ، يَوْمَ رۆژێ يَنظُرُ الْمَرْءُ هەمووکەسێک مَا چی

قَدَّمَتْ پێشخۆی خستوە (لە کردەوە) يَدَاهُ هەردوو دەستەکانی وَيَقُولُ الْكَافِرُ و ئەورۆژە کافر دەڵێ

يَالَيْتَنِي ئای خۆزگەم كُنتُ تُرَابًا خۆڵێ بوام (40)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

وَ سوێندبە النَّازِعَاتِ توند ڕاکێشەرانی غَرْقًا ئەوپەڕی توند ڕاکێش لە قوڵای (1)

وَالنَّاشِطَاتِ و سوێند بە چالاکانی نَشْطًا چالاکن چالاکیێ (2)

وَالسَّابِحَاتِ و سویند بەخیراگەڕۆکانی (یان تەسبیحکارەکان) سَبْحًا خۆشرەون خۆشرەویێ (دەکەن تەسبیحێ..) (3)

فَالسَّابِقَاتِ هەروا سویند بە پێشکەوتوان سَبْقًا پێش ئەکەون پێشکەوتنێ (4)

فَالْمُدَبِّرَاتِ و سوێند بە سازدەران ی أَمْرًا کارێ .. (بە فرمانی پەروەردیگاریان) (5) يَوْمَ ئەو ڕۆژەی

تَرْجُفُ رادەهەژێ الرَّاجِفَةُ راهەژێنەکە (6) تَتْبَعُهَا بەدوای دادێت الرَّادِفَةُ بەدوادااهاتوەکە (7)

قُلُوبٌ دڵانێ .. يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژە وَاجِفَةٌ لەوپەڕی لەرزین و دڵەکوتەی و نائارامی دان (8)

أَبْصَارُهَا بینایی و چاوەکانیان خَاشِعَةٌ شۆڕ و زەبونە (بەجۆرێ..) (9) يَقُولُونَ دەڵێن أَ ئەرێ إِنَّا ئێمە

لَمَرْدُودُونَ هەربەراستی دەگێردرێینەوە؟ فِي بۆ الْحَافِرَةِ باری جاران (10) أَ ئەرێ إِذَا ئەگەر كُنَّا بوینە

عِظَامًا چەند ئیسقانیکی نَّخِرَةً پووچ و بۆش !! (11) قَالُوا ووتیان تِلْكَ ئەوە إِذًا (کەوابێت)

كَرَّةٌ گەڕانەوەیێکی (کەرەتێکی) خَاسِرَةٌ دۆڕاوی زیان بەخشە (12) فَإِنَّمَا جا (*)هەر تەنها هِيَ *ئەوە

زَجْرَةٌ دەنگێکی گەورەی (ترسناکی) ە وَاحِدَةٌ یەک (دەنگ) (13) فَإِذَا هەرکە وابوو ئیتر هُم ئەوان

بِالسَّاهِرَةِ لە مەیدانی مەحشەر ن (14) هَلْ ئایا أَتَاكَ بۆت هات حَدِيثُ قسەو وباسی مُوسَىٰ موسی

(15) إِذْ كە نَادَاهُ بانگی کرد رَبُّهُ پەروەردیگاری بِالْوَادِ لە دۆڵی الْمُقَدَّسِ پیرۆزکراو طُوًى طوا (16)

اذْهَبْ برۆ بۆ إِلَىٰ لای فِرْعَوْنَ فیرعەون إِنَّهُ بەڕاستی ئەو طَغَىٰ سنووری بەزاند و لە حەد دەرچوو (17)

فَقُلْ جا بڵێ هَل لَّكَ ئایا (ناتەوێ؟) إِلَىٰ بەرەو (ئەوە بێی) أَن كە تَزَكَّىٰ خۆ پاک بکەیتەوە (18)

وَأَهْدِيَكَ و ڕێنماییت بکەم إِلَىٰ بۆ لای رَبِّكَ پەروەردیگارت فَتَخْشَىٰ ئەوسا کە بترسی (19)

فَأَرَاهُ جا نیشانیدا الْآيَةَ ئەو بەڵگەو و موعجیزەی الْكُبْرَىٰ گەورەترینە (20)

فَكَذَّبَ ئەوەبوو (فیرعەون) بەدرۆی دانا وَعَصَىٰ و یاخی بوو ثُمَّ پاشان أَدْبَرَ پشتی هەڵکرد

يَسْعَىٰ (بەپەلە ڕۆیی - کەوتە کۆشش کردن) (22) فَحَشَرَ جا (*) کۆی کرد و (لەئاقارێک) فَنَادَىٰ ئینجا بانگی ڕاهێڵا

(23) فَقَالَ ئەوەبوو گوتی أَنَا من رَبُّكُمُ پەروەردگاری الْأَعْلَىٰ هەرە بەرزو بڵند (ی ئێوەم) (24)

فَأَخَذَهُ جا ڕاپێچیکرد اللَّهُ خودای گەورە نَكَالَ (وەک) سزا و کردنە پەند ی الْآخِرَةِ داویی (قیامەت)

وَالْأُولَىٰ (دونیا) و یەکەمی (25) إِنَّ بەڕاستی فِي ذَٰلِكَ لەوەدا (هەیە) لَعِبْرَةً پەندێ (چۆن پەندێ) ..

لِّمَن بۆ ئەوەی يَخْشَىٰ بترسێ (26) أَأَنتُمْ ئەرێ ئێوە أَشَدُّ توندتر وبەهێزترن خَلْقًا لە پێکهاتە و دروستبووندا

أَمِ یا خود السَّمَاءُ بَنَاهَا (خودای پەروەردیگار) بنیادیناوە (27) رَفَعَ (*) ی بەرز کردۆتەوە

سَمْكَهَا *بەرزی بنمێچەکەی فَسَوَّاهَا جا ڕێکی کردوە و لەباری کردوە (28) وَأَغْطَشَ و تاریکیداهێناوە

لَيْلَهَا شەوەکەی وَأَخْرَجَ و دەریخستوە ضُحَاهَا چێشتانگاکەی (29) وَالْأَرْضَ و زەمینیش بَعْدَ پاش

ذَٰلِكَ ئەوە دَحَاهَا ڕایخستوە (درێژی کردۆتەوە) (30) أَخْرَجَ دەریکردوە مِنْهَا لێی مَاءَهَا ئاوەکەی

وَمَرْعَاهَا و لەوەڕگاکانی (31) وَالْجِبَالَ و چیاکانیش أَرْسَاهَا لەنگەرگرتووی کردوون (لە زەمینی چەقاندن)

(32) مَتَاعًا (ئەوانە هەمووی) مایەی ڕابوێرینە و سودوەرگرتنە (بۆکاتێکی کەم و دیاریراو) لَّكُمْ بۆ ئێوە

وَلِأَنْعَامِكُمْ و بۆ ئاژەڵەکانتان (33) فَإِذَا جا کاتێ جَاءَتِ هات الطَّامَّةُ بەڵا وموسیبەتی گشتگیری

الْكُبْرَىٰ هەرەگەورە (34) يَوْمَ ئەوڕۆژە یە يَتَذَكَّرُ وەبیری دێنتەوە الْإِنسَانُ مرۆڤ مَا ئەوەی-هەرچی

سَعَىٰ هەوڵی بۆداوە (35) وَبُرِّزَتِ و دەرخسترا الْجَحِيمُ دۆزەخ لِمَن بۆ ئەوەی-هەرکەسێ يَرَىٰ دەبینێ- ببینێ

(36) فَأَمَّا مَن جا هەرکەسێک طَغَىٰ تێپەڕاند و لە حەد دەرچوو (37) وَآثَرَ و زیاتر وەلای الْحَيَاةَ ژیانی

الدُّنْيَا دونیا (38) فَإِنَّ ئەوە بەدڵنیایی الْجَحِيمَ دۆزەخ هِيَ (خۆیەتی) الْمَأْوَىٰ ماڵ و شوێنی گەڕانەوەو حەوانەوە ی

(39) وَأَمَّا بەڵام مَنْ هەرکەسێ ئەوەی خَافَ ترسا لە مَقَامَ وەستانی لە بەردەستی پایە و شکۆیی

رَبِّهِ پەروەردیگاری وَنَهَى و قەدەغە و ڕێگری کرد النَّفْسَ نەفس و خود عَنِ لە الْهَوَىٰ کەوتن لە ئارەزوبازی

(40) فَإِنَّ ئەوە بێگومان الْجَنَّةَ بەهەشت هِيَ خۆی الْمَأْوَىٰ شوێنی گەڕانەوەو حەوانەوە یەتی (41)

يَسْأَلُونَكَ پرسیارت لێدەکەن عَنِ دەربارەی السَّاعَةِ رۆژی قیامەت أَيَّانَ کەیە مُرْسَاهَا جێگیربوونی (کاتی هاتنی)

(42) فِيمَ لەکوێ-لەوکاتەی أَنتَ تۆ مِن لە ذِكْرَاهَا یاد و باسی ئەودای (43) إِلَىٰ (تەنها) بۆ

رَبِّكَ پەروەردیگارتە مُنتَهَاهَا کۆتاییەکەی (44) إِنَّمَا أَنتَ تۆ هەر تەنها مُنذِرُ ترسێنەری مَن کەسێک ی

يَخْشَاهَا لێی بترسێ (45) كَأَنَّهُمْ وەک بڵێی يَوْمَ ئەو ڕۆژەی يَرَوْنَهَا دەیبینن

لَمْ يَلْبَثُوا (لە ژیانی دوونیا) نەمابووبن إِلَّا جگە لە عَشِيَّةً ئێوارە و شەوێ أَوْ یان (46)

ضُحَاهَا بەیانی وکێشتانەکەی

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

عَبَسَ ڕووی گرژ کرد وَتَوَلَّىٰ و پشتی لێکرد (1) أَن بە(هۆی ئە) وەی کە جَاءَهُ هات بۆلای الْأَعْمَىٰ نابیناکە

(2) وَمَا يُدْرِيكَ جا تۆچوزانی لَعَلَّهُ بەلکو ئەو يَزَّكَّىٰ خۆ خاوێن و پاک بکاتەوە (3) أَوْ یان يَذَّكَّرُ یاد بکاتەوە

فَتَنفَعَهُ ئەوسا الذِّكْرَىٰ یادکردنەوە و ئامۆژگاری (4) أَمَّا هەرچی مَنِ ئەوەی

اسْتَغْنَىٰ خۆی بێ نیازگرت و خۆی بەدەوڵەمەند زانی (5) فَأَنتَ ئەوە تۆ لَهُ بۆی

تَصَدَّىٰ لەڕوو ڕادەوەستی و پێشی پێدەگری (6) وَمَا عَلَيْكَ و چی لەسەرتۆیە ؟ (لەسەرتۆ نیە) أَلَّا کە(ئەو)نەکات

يَزَّكَّىٰ خۆ پاک نەکا (بڕوانەهێنێ) (7) وَأَمَّا و هەرچی مَن ئەوەی جَاءَكَ هات بۆ لات

يَسْعَىٰ کۆششی دەکرد و چوست دەهات (8) وَهُوَ و لەحاڵێ ئەو يَخْشَىٰ دەترسا (9) فَأَنتَ ئیتر تۆخۆت

عَنْهُ لێی تَلَهَّىٰ بێ ئاگا دەکرد (10) كَلَّا نا ، نابێ! إِنَّهَا بەڕاستی ئەوە تَذْكِرَةٌ یادخستنەوە و ئامۆژگارییەکە..

(11) فَمَن جا هەرکەسێ شَاءَ ویستی ذَكَرَهُ یادی دەکاتەوە و باسی دەکا (12) فِي لەناو صُحُفٍ پەڕاوێکی

مُّكَرَّمَةٍ ڕێزلێنراوی (13) مَّرْفُوعَةٍ بەرزکراوەی مُّطَهَّرَةٍ پاکڕاگیراو دایە (14) بِأَيْدِي بەدەستی

سَفَرَةٍ نوسەرانێ (کە) (15) كِرَامٍ ڕێزداری بَرَرَةٍ چاکی خواناسی ملکەچن (16) قُتِلَ بەکوشتچێ !

الْإِنسَانُ مرۆڤ، مَا چەندە (چی) أَكْفَرَهُ کافر وسپڵەیە (ئاوا کافری کردووە) (17) مِنْ لە أَيِّ چی شَيْءٍ شتێ

خَلَقَهُ دروستی کردووە ! (18) مِن لە نُّطْفَةٍ تنۆکێ خَلَقَهُ خەلقی کردووە فَقَدَّرَهُ ئینجا بڕی بۆ داناوە (19)

ثُمَّ پاشان السَّبِيلَ ڕێگاکەی يَسَّرَهُ ئاسان کردووە (20) ثُمَّ پاشان أَمَاتَهُ مراندویەتی فَأَقْبَرَهُ ئیتر لە گۆڕی ناوە

(21) ثُمَّ پاشان (خودا) إِذَا کە شَاءَ ویستی أَنشَرَهُ (زیندووی دەکاتەوە و بڵاوی دەکاتەوە) (22)

كَلَّا نا ، نەخێر! لَمَّا هێشتا يَقْضِ بەجێی نەهێناوە مَا ئەوەی أَمَرَهُ فەرمانی پێکردووە (23) فَلْيَنظُرِ با

الْإِنسَانُ مرۆڤ إِلَىٰ بۆ طَعَامِهِ خواردنەکەی (24) أَنَّا بێگومان ئێمە صَبَبْنَا ڕووبانکرد و ڕژاندمان

الْمَاءَ ئاو مان صَبًّا ڕووکردنێ ! (25) ثُمَّ پاشان شَقَقْنَا قڵیشاندومانە الْأَرْضَ زەوی شَقًّا قڵیشاندنێ !

(26) فَأَنبَتْنَا جا ڕواندوومانە فِيهَا تیایدا حَبًّا دەنەوێڵەیێ! (27) وَعِنَبًا و ترێیێ .. وَقَضْبًا و سەوزەواتێ ..

(28) وَزَيْتُونًا و زەیتونێ.. وَنَخْلًا و دارخورمایێ (29) .. وَحَدَائِقَ و باغاتێکی غُلْبًا چڕ و پڕ (30)

وَفَاكِهَةً و میوەجاتێ.. وَأَبًّا لەگەڵ گژ و گیایێ.. (31) مَّتَاعًا سود و ڕابواردنێکە لَّكُمْ بۆخۆتان

وَلِأَنْعَامِكُمْ و بۆ ئاژەڵەکانتان (32) فَإِذَا جا کە جَاءَتِ هات

الصَّاخَّةُ صاخ خە (دەنگێکی زۆر گەورەیە قیامەت هەڵدەسێ لەگەڵی) (33) يَوْمَ ئەوڕۆژەیە يَفِرُّ ڕادەکا

الْمَرْءُ (مرۆڤ) مِنْ له أَخِيهِ برای خۆی (34) وَأُمِّهِ و (له) دایکی وَأَبِيهِ و(له) باوکی (35)

وَصَاحِبَتِهِ وه(له) دۆست و هاوسەرەکەی وَبَنِيهِ و (له) کورەکانی (36) لِكُلِّ بۆ هەر امْرِئٍ کەسێ

مِّنْهُم لەوان يَوْمَئِذٍ ئەورۆژە (هەیە) شَأْنٌ وەزع وحاڵێ يُغْنِيهِ بێ نیازی بکا (37) وُجُوهٌ چەندەها ڕوو

يَوْمَئِذٍ ئەو ڕۆژە مُّسْفِرَةٌ بەجۆرێ ڕوون و گەش وجوانن .. (38) ضَاحِكَةٌ دەم بەپێکەنین پێکەنینێ..

مُّسْتَبْشِرَةٌ چاوەوانی موژدەن (39) وَوُجُوهٌ و چەندها ڕووش يَوْمَئِذٍ ئەو ڕۆژە عَلَيْهَا لەسەرییەتی

غَبَرَةٌ تۆز و خۆڵی (40) تَرْهَقُهَا شەکەت و داماوی کردون قَتَرَةٌ ڕەشاتیێ! (41) أُولَٰئِكَ هُمُ ئەوانەن

الْكَفَرَةُ هەرئەوانەن کافری الْفَجَرَةُ تاوانبارو فاجرەکان (42)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەری میهرەبانی الرحيم ئەوپەری بەخشندە

إِذَا کاتێ الشَّمْسُ ڕۆژ كُوِّرَتْ پێچراوە (1) وَإِذَا و کاتێ النُّجُومُ ئەستێرەکان انكَدَرَتْ داوەران (2)

وَإِذَا و کاتێ الْجِبَالُ کێوەکان سُيِّرَتْ ڕوێندران (3) وَإِذَا و کاتێ الْعِشَارُ حوشتەرە ئاوسەکان

عُطِّلَتْ پەک خران (پشتگوێ خران) (4) وَإِذَا و کاتێ الْوُحُوشُ جانەوەران ودڕندەکان

حُشِرَتْ لە شوێنێ کۆکرانەوە (5) وَإِذَا وەکاتێ الْبِحَارُ دەریاکان سُجِّرَتْ پڕکران وداگیرسێنران (6)

وَإِذَا وەکاتێ النُّفُوسُ نەفسەکان زُوِّجَتْ جوتکران (7) وَإِذَا و کاتێ الْمَوْءُودَةُ کچۆڵەی زیندەبەچاڵکراو

سُئِلَتْ پرسیاری لێکرا (8) بِأَيِّ بەکام ذَنبٍ تاوان قُتِلَتْ کوژرا (9) وَإِذَا و کاتێ

الصُّحُفُ نامەی کردەوەکان نُشِرَتْ دابەشکرا و بڵاوکرایەوە (10) وَإِذَا وەکاتێ السَّمَاءُ ئاسمان

كُشِطَتْ داماڵێنرا (11) وَإِذَا وەکاتێ الْجَحِيمُ دۆزەخ سُعِّرَتْ لەو پەری گەرمی جۆش درا (12)

وَإِذَا وەکاتێ الْجَنَّةُ بەهەشت أُزْلِفَتْ نزیک کرایەوە (13) عَلِمَتْ (ئەوکاتە) نَفْسٌ هەموو نەفسێ مَّا چی

أَحضَرَتْ ئامادەکردوە (14) فَلَا أُقْسِمُ جا سوێند بِالْخُنَّسِ بە خۆبزرکەرانی (15) الْجَوَارِ خۆشڕەوانی

الْكُنَّسِ خۆ پەنادەران وَاللَّيْلِ و سوێند بە شەو إِذَا کاتێ عَسْعَسَ پاشەکشەی کرد (17)

وَالصُّبْحِ و سوێند بە بەرەبەیان إِذَا کاتێ تَنَفَّسَ هەناسەی دا (18)

إِنَّهُ لَقَوْلُ ئەوە بەدڵنیایی وبێ هیچ گومانێ وتاری رَسُولٍ نێردراوێکی كَرِيمٍ پایەبەرزە (19) ذِي خاوەن

قُوَّةٍ هێزێکە.. عِندَ لەلای ذِي خاوەنی الْعَرْشِ عەرش و تەختی فەرمانڕەوای ، مَكِينٍ خاوەن مەکانەتێکە.. (20)

مُّطَاعٍ گوێڕایەڵی بۆکراوی ثَمَّ لە وێ أَمِينٍ ئەمین وباوەڕپێکراو (21)

وَمَا صَاحِبُكُم هەروەها هاورێکەتان(*)نەبووە بِمَجْنُونٍ *(هەرگیز) شێت (22) وَلَقَدْ و سوێند بێ و بەدەڵنیایی

رَآهُ ئەوی بینی بِالْأُفُقِ لە ئاسۆی الْمُبِينِ ڕۆن ودیار (23) وَمَا هُوَ و ئەو عَلَى لەسەر (گەیاندنی هەواڵی)

الْغَيْبِ نادیاریەکان و غەیب بِضَنِينٍ (هەرگیز) ڕەزیل (24) وَمَا هُوَ و ئەوەش بِقَوْلِ (هەرگیز) وتەی

شَيْطَانٍ شەیتانێکی رَّجِيمٍ نەفرین کراو (25) فَأَيْنَ جا بۆ کوێ تَذْهَبُونَ دەچن ؟ (26)

إِنْ هُوَ ئەوە شتێکی تر نیە إِلَّا جگە لە ذِكْرٌ بیرخەرەوەێ.. لِّلْعَالَمِينَ بۆ هەمووجیهانەکان (27) لِمَن لۆ کەسێ

شَاءَ (بیەوێت) مِنكُمْ لەنگۆ أَن کە يَسْتَقِيمَ ڕاستەڕێ بێت (28) وَمَا تَشَاءُونَ و ویستی شتێکتان نابێ

إِلَّا تەنها (ئەوە نەبێ) أَن کە يَشَاءَ بیەوێت اللَّهُ خودا رَبُّ پەروەردیگاری الْعَالَمِينَ جیهانیانە (29)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

إِذَا کاتێک السَّمَاءُ ئاسمان انفَطَرَتْ کەوتە شەق بوون (1) وَإِذَا و کاتێک الْكَوَاكِبُ هەسارەکان

انتَثَرَتْ کەوتنە پەرش و بڵاو بوونەوە (2) وَإِذَا وەکاتێ الْبِحَارُ دەریاکاان فُجِّرَتْ تەقێنرانەوە (3)

وَإِذَا وەکاتێ الْقُبُورُ گۆڕەکان بُعْثِرَتْ بەگۆڕێ وەرکران (4) عَلِمَتْ ئەوسا (دەزانێت) نَفْسٌ (هەرچی) نەفسێکە

مَّا چی قَدَّمَتْ پێش خستوە وَأَخَّرَتْ و دوایخستوە (5) يَا أَيُّهَا هۆ ئەی الْإِنسَانُ ئینسان مَا چی
غَرَّكَ فریویداوی بِرَبِّكَ بە پەروەردیگارت الْكَرِيمِ (پەروەردیگارت کە) ئەوپەڕی بەخشندەیە (6) الَّذِي ئەوەی
خَلَقَكَ تۆی بەدیهێناوە فَسَوَّاكَ و ڕێکی کردووی فَعَدَلَكَ قیت و هاوسەنگ درووستی کردووی (7) فِي لە
أَيِّ کام صُورَةٍ شێوەی مَّا ئەوەی شَاءَ ویستوویەتی رَكَّبَكَ پێکیهێناوی (8) كَلَّا نا بَلْ بەلکوو
تُكَذِّبُونَ بەدرۆدادەنێن و باوەڕناکەن بِالدِّينِ بە دین (9) وَإِنَّ و بێ گومان عَلَيْكُمْ لەسەرتان هەیە
لَحَافِظِينَ پارێزکارانێک (10) كِرَامًا بەڕێزانێکن كَاتِبِينَ نووسەرانێکن (11) يَعْلَمُونَ ئاگادارن و دەزانن
مَا هەرچی تَفْعَلُونَ دەیکەن (12) إِنَّ الْأَبْرَارَ بەتاکید چاک و پاکەکان لَفِي هەرلە ناو نَعِيمٍ خۆشی نیعمەتێکن
(13) وَإِنَّ الْفُجَّارَ و (تاوانبارە) سنوور بەزێنەکانیش لَفِي هەرلە ناو جَحِيمٍ دۆزەخێکن (14)
يَصْلَوْنَهَا دەچنە ناوی ودەسوتێن تیایدا يَوْمَ ڕۆژی الدِّينِ لێپرسینەوەو سزا و پاداشت دانەوە (15) وَمَا و (*) نین
هُمْ *ئەوان عَنْهَا لێی بِغَائِبِينَ غایب و نەهاتە (بەکو ئامادەن) (16) وَمَا أَدْرَاكَ و چوزانی مَا چی ە يَوْمُ ڕۆژی
الدِّينِ لێپرسینەوەو وسزا و پاداشت دانەوە (17) ثُمَّ دیسان مَا أَدْرَاكَ چوزانی مَا چی ە يَوْمُ ڕۆژی
الدِّينِ لێپرسینەوەو وسزا و پاداشت دانەوە (18) يَوْمَ ڕۆژێکە لَا تَمْلِكُ نیەتی نَفْسٌ هیچ نفسێک
لِّنَفْسٍ شَيْئًا بۆ هیچ نەفسێک وَالْأَمْرُ و هەرچی (دەسەڵات و) فەرمانە يَوْمَئِذٍ ئەو ڕۆژە لِّلَّهِ هەر بۆ خودایە (اللّٰه)
(19)

بِسْمِ بەناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَٰنِ ئەوپەڕی میهرەبانی الرَّحِيمِ ئەوپەڕی بەخشندە

وَيْلٌ سزای سەخت وماڵ وێرانی لِّلْمُطَفِّفِينَ (سوککەران) (1) الَّذِينَ ئەوانەی إِذَا کە اكْتَالُوا دەپێون ودەکێشن
عَلَى لە النَّاسِ خەلک يَسْتَوْفُونَ تەواوتەواو حەقی خۆیان دەبەن (2) وَإِذَا و کاتێ
كَالُوهُمْ ئەوان بۆ(خەلک) دەپێون أَو وَّزَنُوهُمْ یان بۆیان دەکێشن

يُخْسِرُونَ خەسارەتیان لێدەدەن (کێشیان سووک دەکەن) (3) أَلَا يَظُنُّ ئایا وانازانن أُولَئِكَ ئەوان أَنَّهُم کە

مَّبْعُوثُونَ زیندووکراوەن (4) لِيَوْمٍ بۆ ڕۆژێکی عَظِيمٍ زۆر گەورە (زۆر سامناک) (5) يَوْمَ ڕۆژێک

يَقُومُ هەلدەستنەوە و ڕادەوەستن النَّاسُ هەمووخەلک لِرَبِّ بۆ پەروەردیگاری الْعَالَمِينَ جیهانیان (6)

كَلَّا نا نەخێر (وازبێنن) إِنَّ بەدڵنیایی كِتَابَ نوسراوی (نامەی کردەوەکنی) الْفُجَّارِ خراپ و فاجرەکان

لَفِي هەر لە ناو سِجِّينٍ سججینە (7) وَمَا أَدْرَاكَ جا چووزانی مَا چی یە سِجِّينٌ سججین (8)

كِتَابٌ نوسراوێکی مَّرْقُومٌ ڕەنووسکراوە (9) وَيْلٌ سزای سەخت و ماڵوێرانی يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژ

لِّلْمُكَذِّبِينَ بۆ بەدرۆ دانەران الَّذِينَ ئەوانەی يُكَذِّبُونَ بەدرۆدادەنێن وباوەڕناکەن (10) بِيَوْمِ بە ڕۆژی

الدِّينِ پاداشت وسزادانەوە (11) وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ و بەدرۆی دانانێ (هیچ کەسێک) إِلَّا تەنها كُلُّ هەموو

مُعْتَدٍ ستەمکارێکی دەستدرێژیکاری أَثِيمٍ گوناه بار (12) إِذَا کاتێ کە تُتْلَى دەخوێنرێتەوە عَلَيْهِ بەسەریدا

آيَاتُنَا ئایەتەکامان قَالَ (دەڵێ) أَسَاطِيرُ چەندین ئەفسانەی الْأَوَّلِينَ پێشینانە (13) كَلَّا نا، نەخێر بَلْ بەلکو

رَانَ (وژەنگی دروستکردوە) عَلَى لەسەر قُلُوبِهِم دڵەکانیان مَّا ئەو(کاروکردەوەی) كَانُوا پێشان

يَكْسِبُونَ دەیانکرد وبەدەستیان دەهێنا (14) كَلَّا نا، نەخێر إِنَّهُمْ بەتەئکید ئەوان

عَن رَّبِّهِمْ دوور لە پەروەردیگاریان يَوْمَئِذٍ ئەو ڕۆژە لَّمَحْجُوبُونَ هەرپەردەپۆشکراون (15) ثُمَّ پاشان

إِنَّهُمْ ئەوان لَصَالُو بێگومان دەچنە ناو ودەسوتێن لە الْجَحِيمِ دۆزەخ (16) ثُمَّ پاشان يُقَالُ دەوترێ

هَذَا الَّذِي ئا ئەمەیە ئەوەی كُنتُم ئێوە لە ڕابردوو بِهِ تُكَذِّبُونَ بەدرۆتان دادەناو باوەڕتان نەدەکرد (17)

كَلَّا نا نەخێر ، إِنَّ بەراستی كِتَابَ نامەی کردەوەی الْأَبْرَارِ چاکەکاران لَفِي هەراە عِلِّيِّينَ عِلِّيِّينَ (18)

وَمَا أَدْرَاكَ جا چوزانیت مَا چی یە عِلِّيُّونَ عِلِّيُّونَ (19) كِتَابٌ کیتابێکی مَّرْقُومٌ ڕەنوسکراوە (20)

يَشْهَدُهُ دەیبینن و شایەتی دەبن الْمُقَرَّبُونَ نزیککراوەکان (21) إِنَّ بە ڕاستی الْأَبْرَارَ چاکەکاران لَفِي هەراە

نَعِيمٍ نازونیعمەتدان (22) عَلَى لەسەر الْأَرَائِكِ تەخت و قەنەفاندا

يَنظُرُونَ (له ئیسراحەت دان و) تەمەشادەکەن (23) تَعْرِفُ فِي له وُجُوهِهِمْ ڕوخساریانەوە

نَضْرَةَ گەشاوەیی وجوانی النَّعِيمِ نیعمەت و خۆشگوزەرانی (24) يُسْقَوْنَ خواردنەوەیان پێدەدرێ مِن له

رَّحِيقٍ نۆشاوییێکی مَّخْتُومٍ سەرمۆر (25) خِتَامُهُ کۆتاییەکەی مِسْكٌ ۚ وَفِي ذَٰلِكَ و لەوە دا

فَلْيَتَنَافَسِ با پێشبرکی بکەن الْمُتَنَافِسُونَ پێشبرکێ کاران (26) وَمِزَاجُهُ و ئاوێتە کە ی مِن له

تَسْنِيمٍ تەسنیمە (27) عَيْنًا سە رچاوە و يَشْرَبُ دەخۆنەوە بِهَا لێی الْمُقَرَّبُونَ نزیککراوەکان (28)

إِنَّ بەڕاستی الَّذِينَ ئەوانەی أَجْرَمُوا بەدکاربوون كَانُوا جاران مِنَ الَّذِينَ بەوانەی آمَنُوا بڕوایان هێنابو

يَضْحَكُونَ پێدەکەنین (29) وَإِذَا و کە مَرُّوا تێپەڕدەبوون بِهِمْ بەلایانەوە

يَتَغَامَزُونَ (چاویان لێهەڵدەتەکاندن) (30) وَإِذَا انقَلَبُوا و کاتێ دەگەڕانەوە إِلَىٰ بۆلای أَهْلِهِمُ کەسانی خۆیان

انقَلَبُوا وەردەگەڕانەوە فَكِهِينَ بە گاڵتەپێکردنەوە (31) وَإِذَا رَأَوْهُمْ و کە دەیان بینین قَالُوا (دەیانووت)

إِنَّ بەڕاستی هَٰؤُلَاءِ ئەوانە لَضَالُّونَ هەر سەریان لێشێواوە و گومڕا بوون (32)

وَمَا أُرْسِلُوا لەگەڵ ئەوەی ئەوان نەنێردرا بوون عَلَيْهِمْ بەسەریان حَافِظِينَ پارێزەر بن (چاودێر بن) (33)

فَالْيَوْمَ جا ئیمڕۆ الَّذِينَ ئەوانەی آمَنُوا بڕوایان هێنابوو مِنَ بە الْكُفَّارِ یەکخودا نەپەرست و بێباوەڕان

يَضْحَكُونَ پێدەکەنن (34) عَلَى لەسەر الْأَرَائِكِ تەخت وەقەنەفان (دانیشتوون) يَنظُرُونَ تەمەشا دەکەن

(35) هَلْ ئایا ثُوِّبَ پاداشت درانەوە الْكُفَّارُ یەکخودا نەپەرست و بێباوەڕان مَا ئەوەی

كَانُوا يَفْعَلُونَ دەیانکرد (36)

بِسْمِ بەناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَٰنِ ئەوپەڕی میهرەبانی الرَّحِيمِ ئەوپەڕی بەخشندە

إِذَا كاتێک السَّمَاءُ ئاسمان انشَقَّتْ شەقی تێ بوو (1) وَأَذِنَتْ و گوێڕایەڵ بوو لِرَبِّهَا بۆ پەروەردیگاری
وَحُقَّتْ وەهەر دەبوا واش بکات (2) وَإِذَا و کاتێ الْأَرْضُ زەمین مُدَّتْ ڕاکێشرا (پان) (3)
وَأَلْقَتْ و هاوێشتیە دەرەوە مَا هەرچی فِيهَا تیایدابوو وَتَخَلَّتْ و خاڵی و بەتاڵ بوو (4)
وَأَذِنَتْ وگوێی گرت (گوێڕایەڵ بوو) لِرَبِّهَا بۆ پەروەردیگاری وَحُقَّتْ وەهەر دەبوا واش بکات (5)
يَا أَيُّهَا هۆ ئەی الْإِنسَانُ ئادەمیزاد إِنَّكَ تۆ بێگومان كَادِحٌ ڕەنجدەرێکی إِلَىٰ بەرەو رَبِّكَ پەروەردیگارت
كَدْحًا ڕەنجدانێک (چۆن ڕەنج دانێک!) فَمُلَاقِيهِ ئەوسا پێی دەگەی (6) فَأَمَّا مَنْ جا هەر کەسەی أُوتِيَ پێیدرا
كِتَابَهُ نوسراوەکەی (نامەی کردەوەکانی) بِيَمِينِهِ بەڕاستییەوە (7) فَسَوْفَ ئەوە بەدڵنیایی لەداهاتوودا
يُحَاسَبُ پرسینەوەیەکی لەگەڵ دەکرێت حِسَابًا پرسینەوەیەکی يَسِيرًا سووک و ئاسان (8)
وَيَنقَلِبُ و دەگەڕێتەوە إِلَىٰ بۆلای أَهْلِهِ کەس وکاری مَسْرُورًا بە دڵخۆشی (9) وَأَمَّا وەهەرچی مَنْ ئەوەی
أُوتِيَ پێیدرا كِتَابَهُ نامەی کردەوەکانی وَرَاءَ لەدوای ظَهْرِهِ پشتی یەوە (10) فَسَوْفَ ئەوە لەداهاتوودا
يَدْعُو هاواردەکاتە ثُبُورًا مەرگ (11) وَيَصْلَىٰ و دەخرێتەناو و دەسوتێنرێت لە سَعِيرًا ئاگرێکی بەکڵپە (دۆزەخ)
(12) إِنَّهُ بەڕاستی ئەو كَانَ جاران فِي لەناو أَهْلِهِ کەس و کاری مَسْرُورًا کەیف خۆش بوو (13)
إِنَّهُ بەدڵنیایی ئەو ظَنَّ پێی وابوو أَن کە لَّن يَحُورَ هەرگیز ناگەڕێتەوە (14) بَلَىٰ بەڵێ إِنَّ بێگومان
رَبَّهُ پەروەردیگاری بَصِيرًا تەواو بینەروئاگادار (15) فَلَا أُقْسِمُ با سوێند نەخۆم!
بِالشَّفَقِ بە شەفەق (سووری کەناری ئاسمان دەمی ڕۆژئاوابوون) (16) وَاللَّيْلِ و بە شەوگار
وَمَا وَسَقَ کۆی کردوونەتەوە و لەخۆی گرتوە (17) وَالْقَمَرِ و مانگیش إِذَا کاتێ اتَّسَقَ پڕدەبێتەوە (18)
لَتَرْكَبُنَّ بێگومان هەر سواردەبنە (سەردەکەونە) طَبَقًا چینێکەوە (بارێکەوە) عَن لە (پاش)
طَبَقٍ جینێکی (بارێکی) ترەوە (19) فَمَا لَهُمْ ئەوە چییانە لَا يُؤْمِنُونَ باوەڕ ناکەن (ئیمان ناهێنن) (20)
وَإِذَا و کە قُرِئَ (بخوێندرێتەوە) عَلَيْهِمُ بەسەریاندا الْقُرْآنُ قورئان لَا يَسْجُدُونَ سوژدە نابەن (21) بَلِ بەڵکو

الَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُوا كوفریانكرد يُكَذِّبُونَ بەدرۆ دادەنێن و بڕواناهێنن (22) وَاللَّهُ و خوداش أَعْلَمُ زاناترە

بِمَا بەهەرچیەک يُوعُونَ (لەدڵی دەگرن و دەیشارنەوە) (23) فَبَشِّرْهُم جا مزگێنیان بدەرێ

بِعَذَابٍ بە عەزاب وئەشكەنجەیەكی أَلِيمٍ زۆربەئازار (24) إِلَّا بەس الَّذِينَ ئەوانەی آمَنُوا ئیمانیان هێناوە

وَعَمِلُوا و كردویانە الصَّالِحَاتِ كارە چاكەكان لَهُمْ (ئەوە) بۆیان هەیە أَجْرٌ پاداشتێكی

غَيْرُ مَمْنُونٍ نەبڕاوە و دوا نەهاتوو (25)

بِسْمِ بەناوی اللهِ خودا الرَّحْمَنِ ئەوپەڕی میهرەبانی الرَّحِيمِ ئەوپەڕی بەخشندە

وَ(سوێند بە) السَّمَاءِ ئاسمانی ذَاتِ خاوەن الْبُرُوجِ بورجەكان (ئەستێرە درەوشاوەكان) (1) وَ(سوێند بە)

الْيَوْمِ ڕۆژی الْمَوْعُودِ وادە پێدراوە (2) وَ(سوێند بە) شَاهِدٍ ئامادەبوو وبینەرێک وَمَشْهُودٍ و بینراوێک (3)

قُتِلَ كوژرا أَصْحَابُ هاوەڵانی الْأُخْدُودِ چاڵ وكەندەكان (4) النَّارِ ئەو ئاگرەی ذَاتِ خاوەن

الْوَقُودِ سوتەمەنی (5) إِذْ كە هُمْ ئەوان عَلَيْهَا لە سەری (بەدەوریەوە) قُعُودٌ دانیشتوون (6)

وَهُمْ و ئەوانیش عَلَىٰ لەسەر مَا ئەوەی يَفْعَلُونَ دەیكەن بِالْمُؤْمِنِينَ بە ئیماندارەكان شُهُودٌ بینەری ئامادەبوون

(7) وَمَا نَقَمُوا و رقێكیان لە(شتێكی)نەبوو مِنْهُمْ لەوان إِلَّا تەنها (ئەوە نەبێ) أَنْ كە يُؤْمِنُوا باوەڕ بهێنن

بِاللَّهِ بە تاكەخودای حەق (الله) الْعَزِيزِ دەسەڵاتداری تەواوی الْحَمِيدِ هەردەم ستایشكراو (8) الَّذِي ئەوەی

لَهُ هی ئەوە مُلْكُ خاوەنداریەتی السَّمَاوَاتِ ئاسمانەكان وَالْأَرْضِ و زەوی وَاللَّهُ و خودا عَلَىٰ لەسەر

كُلِّ گشت شَيْءٍ شتێک شَهِيدٌ تەواو بینەری ئامادەیە (9) إِنَّ بێگومان الَّذِينَ ئەوانەی

فَتَنُوا (بەسوتاندن) تاقیانكردەوە الْمُؤْمِنِينَ ئیماندارە (پیاوە) كان وَالْمُؤْمِنَاتِ و ئیماندارە (ژنە) كان ثُمَّ پاشان

لَمْ يَتُوبُوا پەشیمان نەبوونەوە فَلَهُمْ ئەوە بۆیان هەیە عَذَابُ ئەشكەنجەی جَهَنَّمَ دۆزەخ وَلَهُمْ و بۆیان هەیە

عَذَابُ ئەشکەنجەی الْحَرِيقِ سوتان (10) إِنَّ بێ گومان الَّذِينَ ئەوانەی آمَنُوا باوەڕیان هێناو

وَعَمِلُوا و کردیان الصَّالِحَاتِ چاکەکان لَهُمْ بۆیان هەیە جَنَّاتٌ باخاتێک تَجْرِي تێدەپەڕێ مِن لە تَحْتِهَا ژێریدا

الْأَنْهَارُ ڕوبارەکان ذَٰلِكَ ئەوەیە الْفَوْزُ بردنەوەی الْكَبِيرُ گەورە (11) إِنَّ بەڕاستی بَطْشَ زەبری

رَبِّكَ پەروەردیگارت لَشَدِيدٌ هەر زۆر سەختە (12) إِنَّهُ هُوَ بێگومان ئەو خۆی يُبْدِئُ سەرەتا دروستدەکات

وَيُعِيدُ وەدەشگێڕێتەوە (13) وَهُوَ و ئەو الْغَفُورُ هەرە لێخۆش بووی الْوَدُودُ هەرە میهرەبان وخۆشەویستە

(14) ذُو خاوەن الْعَرْشِ عەرش(ی) الْمَجِيدُ بەرزوبەڕێزو پایەدار(ە) (15) فَعَّالٌ بەکارە لِّمَا بۆ هەرچی

يُرِيدُ بیەوێت (16) هَلْ ئەرێ أَتَاكَ بۆت هات حَدِيثُ قسە وبەسەرهاتی (خەبەری)

الْجُنُودِ سەربازەکان (لەشکرەکانی) : (17) فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ فیرعەو و ثەموود (18) بَلِ الَّذِينَ بەڵکوئەوانەی

كَفَرُوا کوفریانکردوە (یەکخواپەرست نەبوون) فِي لە تَكْذِيبٍ بەدرۆدانانن (19) وَاللَّهُ خودا ش مِن لە

وَرَائِهِم دوایانەوە مُّحِيطٌ دەوریداون (20) بَلْ بەڵکوو هُوَ ئەو قُرْآنٌ قورئانی مَّجِيدٌ بەرز و بەڕێزو پایەدارە

(21) فِي لە لَوْحٍ تابلۆیەکی مَّحْفُوظٍ پارێزراوە (22)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

وَالسَّمَاءِ (سوێند بە) ئاسمان وَالطَّارِقِ و (سوێند بە) دەرکەوتەی شەو (1) وَمَا أَدْرَاكَ و چوزانی مَا چی یە

الطَّارِقُ دەرکەوتەی شەو (2) النَّجْمُ ئەوئەستێرەی الثَّاقِبُ کونکەرە (3) إِن نیە كُلُّ هەموو

نَفْسٍ نفسێک لَّمَّا الا عَلَيْهَا لەسەریەتی حَافِظٌ پارێزەرێک (و چاودێرێک) (4) فَلْيَنظُرِ جا با سەرنج بدات

الْإِنسَانُ ئادەمیزاد مِمَّ لە چی خُلِقَ دروستکراوە (5) خُلِقَ دروستکراوە من لە مَّاءٍ ئاوێکی دَافِقٍ دەرپەڕیوو

(6) يَخْرُجُ دەردەچێ مِن لە بَيْنِ نێوان الصُّلْبِ بڕبڕەی پشت وَالتَّرَائِبِ پەراسوەکان (7) إِنَّهُ بێگومان ئەو

عَلَىٰ لەسەر رَجْعِهِ گێڕانەوەی لَقَادِرٌ بەتاکید توانادارە (8) يَوْمَ ئەوڕۆەی تُبْلَى دەردەخرێت السَّرَائِرُ نهێنەکان

(9) فَمَا لَهُ ئەوسا بۆی نییە مِن (هیچ) قُوَّةٍ هێزێک وَلَا و نیەتیشی نَاصِرٍ (هیچ) پشتیوان وسەرخەرێک (10)

وَالسَّمَاءِ سوێند بە ئاسمانی ذَاتِ خاوەن الرَّجْعِ ئەوەی دەگەڕێتەوە (باران) (11)

وَالْأَرْضِ و سوێند بە زەمینی ذَاتِ خاوەن الصَّدْعِ قلّیش و درز (12) إِنَّهُ بەڕاستی ئەو (قورئان)

لَقَوْلٌ گومان نیە کە قسەیەکی فَصْلٌ یەکلاکەرەوەیە (13) وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ و(بەهیچ جۆرێک) گاڵتە (14)

إِنَّهُمْ بێگومان ئەوان يَكِيدُونَ پیلان دەگێڕن كَيْدًا (چۆن) پیلانێک (15) وَأَكِيدُ و پیلان دەگێڕم

كَيْدًا (چۆن) پیلانێک (16) فَمَهِّلِ جا مۆڵەت بدە الْكَافِرِينَ بێ بڕوا ویەکخوانەپەرستان أَمْهِلْهُمْ مۆڵەتیان بدە

رُوَيْدًا بۆ کاتێکی کورت (17)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

سَبِّحِ پاک و پیرۆز ڕاگرە اسْمَ ناوی رَبِّكَ پەروەردیگارت الْأَعْلَى ئەوەی هەرەبەرزە (1) الَّذِي ئەوەی

خَلَقَ خەلقیکردوە فَسَوَّىٰ ئینجا ڕێک وپێکی کردوە (2) وَالَّذِي و ئەوەی قَدَّرَ ئەندازەگیری کردوە

فَهَدَىٰ ئەوسا ڕێنومایی کردوە (3) وَالَّذِي و ئەوەی أَخْرَجَ دەریخستوە الْمَرْعَىٰ (هەرچی) لەوەرگایە (4)

فَجَعَلَهُ جا زووکردیە غُثَاءً پوش و پەڵاشییێکی أَحْوَىٰ ڕەش داگەڕاو (5) سَنُقْرِئُكَ وا پێتئەخوێنینەوە

فَلَا تَنسَىٰ ئیتر لەبیر ناکەی (6) إِلَّا تەنها مَا ئەوەی شَاءَ ویستبی اللَّهُ خودا إِنَّهُ بێگومان ئەو يَعْلَمُ دەزانێت

الْجَهْرَ هەرچی ئاشکرایە وَمَا و هەرچی يَخْفَىٰ شاراوە دەبێت (7) وَنُيَسِّرُكَ و ئاسانەڕێت دەکەین

لِلْيُسْرَىٰ لۆ ئەوەی ئاسانە (کاری چاک و شەریعەتی ئیسلام) (8) فَذَكِّرْ جا یادیان بکەوە إِن ئەگەر نَّفَعَتِ سودی دا

الذِّكْرَىٰ وەبیر خستنەوە (9) سَيَذَّكَّرُ لەوەودوا یاد دەکاتەوە مَن ئەوەی يَخْشَىٰ دەترسێ (10)

وَيَتَجَنَّبُهَا و خۆبەدوور دەگرێ الْأَشْقَى ئەوەی هەرەچارەرەشە (11) الَّذِي ئەوەی يَصْلَى دەچێتەناو(دەچوژێتەناو)

النَّارَ ئەوئاگرەی الْكُبْرَى گەورەترینە (12) ثُمَّ پاشان لَا يَمُوتُ نامرێت فِيهَا تیایدا وَلَا يَحْيَىٰ و ناشژێن

(13) قَدْ بەڕاستی أَفْلَحَ سەرفراز بوو مَن ئەوەی تَزَكَّىٰ پاکخوازی کرد (14)

وَذَكَرَ و (بەدڵ و بە زمان) یادیکردەوە اسْمَ ناوی رَبِّهِ پەروەردیگاری فَصَلَّىٰ ئەوسا نوێژیکرد وپاڕاوە (15)

بَلْ کەچی تُؤْثِرُونَ لەپێشتری دادەنێن الْحَيَاةَ ئەو ژیانەی الدُّنْيَا دونیا (16) وَالْآخِرَةُ و ئەوەی ژیانی دوای یە

خَيْرٌ چاکترە وَأَبْقَىٰ وە بەردەوامترە (17) إِنَّ بێگومان هَٰذَا ئەوە لَفِي لە ناو الصُّحُفِ نامە (ئاسمانیەکانی)

الْأُولَىٰ پێشوەکانە (18) صُحُفِ نامەی إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ئیبراهیم و موسا (19)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

هَلْ ئایا أَتَاكَ بۆت هات حَدِيثُ هەواڵ و قسەی الْغَاشِيَةِ داپۆشەرەکە (1) وُجُوهٌ چەندەها ڕوخسار

يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژ خَاشِعَةٌ کز و مات و زەبوون و زەلیلە (2) عَامِلَةٌ کارکردەی نَّاصِبَةٌ ماندو و شەکەتە (3)

تَصْلَىٰ دەچێت و دەسوتێت لە (دەچوژێتەناو) نَارًا ئاگرێک حَامِيَةً لەوپەڕی گەرمیە (4) تُسْقَىٰ دەرخوارد دەدرێت

مِنْ لە عَيْنٍ چاوێکی (کانییەکی) آنِيَةٍ هەرەگەرمی بە کوڵ (5) لَّيْسَ نییە لَهُمْ بۆیان طَعَامٌ خۆراک إِلَّا تەنها

مِن لە ضَرِيعٍ دڕکاوێکە (6) لَّا يُسْمِنُ نە قەڵەو دەکات وَلَا يُغْنِي و نەداد دەدات مِن لە جُوعٍ لە برسیەتی

(7) وُجُوهٌ چەندەها ڕوخسارێش يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژە نَّاعِمَةٌ گەشاوەی ناو نیعمەتن (8)

لِّسَعْيِهَا لۆ هەوڵ و کۆشش رَاضِيَةٌ ڕازی یە (9) فِي لە ناو جَنَّةٍ باخ وبەهەشتێکی عَالِيَةٍ بەرز و بڵندە (10)

لَّا تَسْمَعُ نابیستی فِيهَا تیایدا لَاغِيَةً هیچ لەغوەیەک (دەنگی ناخۆش وقسەی پرو پوچ) (11) فِيهَا تیایدایە

عَيْنٌ چاوێکی (کانیاوێکی) جَارِيَةٌ لەبەر ڕۆیشتوو (12) فِيهَا تیایدایە سُرُرٌ چەندەها تەخت وقەنەفەی

مَّرْفُوعَةٌ بەرزڕاگیراو (13) وَأَكْوَابٌ وە پەرداخی زۆر مَّوْضُوعَةٌ دانراوە (بەرێک و جوانی) (14)

وَنَمَارِقُ و پاڵەپشتانێکی مَصْفُوفَةٌ لە پاڵ یەک ڕیزکراو(بەشێوەیەکی جوان) (15) وَزَرَابِيُّ و فەرشی قەشەنگ

مَبْثُوثَةٌ بڵاوەپێکراو (ڕاخراوە لێرەو لەوێ) (16) أَفَلَا يَنظُرُونَ جا بۆ سەرنج نادەن إِلَى بۆ الْإِبِلِ حوشتر

كَيْفَ چۆن خُلِقَتْ خولقێندراوە (17) وَإِلَى و بۆ السَّمَاءِ ئاسمان كَيْفَ چۆن

رُفِعَتْ بەرزکراوە (و بەرز ڕاگیراوە) (18) وَإِلَى و بۆ الْجِبَالِ چیاکان كَيْفَ چۆن

نُصِبَتْ داکوتراوەودامەزرێنراوە (19) وَإِلَى و بۆ الْأَرْضِ زەوی كَيْفَ چۆن

سُطِحَتْ تەخت وراست کراوە (20) فَذَكِّرْ جا بیرخەرەوە إِنَّمَا ئەوەندەیە أَنتَ تۆ هەر مُذَكِّرٌ بیرخەرەوەی

(21) لَّسْتَ تۆ (*) نیت عَلَيْهِم بەسەریانەوە بِمُصَيْطِرٍ *(بەهیچ جۆرێک) دەسەڵاتدار (22) إِلَّا بەس

مَن ئەوەی تَوَلَّىٰ پشتی هەڵکرد وَكَفَرَ و کوفری کرد و باوەڕی نەهێنا (23) فَيُعَذِّبُهُ ئەوە ئەشکەنجەی دەدات

اللَّهُ خودا الله الْعَذَابَ ئەو ئەشکەنجەی الْأَكْبَرَ هەرەگەورەیە إِنَّ بەدڵنیای إِلَيْنَا (هەر) بەرەو ئێمەیە

إِيَابَهُمْ گەڕانەوەیان (25) ثُمَّ پاشان إِنَّ بێگومان عَلَيْنَا هەر) لەسەرخۆمانە حِسَابَهُم لێپرسینەوەیان (26)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

وَالْفَجْرِ سوێند بە بەرەبەیان (1) وَلَيَالٍ و(سوێند) بەشەوانێک عَشْرٍ دە (شەو) (2) وَالشَّفْعِ و بە جوت

وَالْوَتْرِ و تاک (3) وَاللَّيْلِ و(سوێند) بە شەو إِذَا کاتێ يَسْرِ تێدەپەڕێ (4) هَلْ ئایا فِي لەوەدا

ذَٰلِكَ لەوەدا (هەیە) قَسَمٌ سوێندێک لِّذِي بۆ خاوەن حِجْرٍ عەقڵ و هۆشێک (5) أَلَمْ تَرَ ئەی نەتدیووە

كَيْفَ چۆن (و چی) فَعَلَ کرد رَبُّكَ پەروەردیگارت بِعَادٍ بە (هۆزی) عاد (6) إِرَمَ ئیرەمی ذَاتِ خاوەن

الْعِمَادِ ستوون و کۆڵەکەکان (7) الَّتِي ئەوەی لَمْ يُخْلَقْ نەخولقێندرابوو مِثْلُهَا وەک ئەوان فِي لە

الْبِلَادِ (هیچ) وڵاتاندا (8) وَثَمُودَ و (قەومی) ثەموود الَّذِينَ ئەوانەی جَابُوا شەقیان کرد (و تاشیان)

الصَّخْرَ بەردی گەورە بِالْوَادِ لە دۆڵ و شێو (9) وَفِرْعَوْنَ وفیرعەونی ذِي خاوەن الْأَوْتَادِ سینگ و مێخەکان

(10) الَّذِينَ ئەوانەی طَغَوْا زوڵم و زۆرداریان سنوری بەزاندبوو فِي لە الْبِلَادِ وڵاتان (11)

فَأَكْثَرُوا جا زۆریانکرد فِيهَا تیایدا الْفَسَادَ خراپە و فەساد (12) فَصَبَّ ئەوسا ڕژاندی و ڕووی کرد

عَلَيْهِمْ بەسەریاندا رَبُّكَ پەروەردیگارت سَوْطَ گورزی عَذَابٍ عەزاب و ئەشکەنجە (13) إِنَّ بەراستی

رَبَّكَ پەروەردیگارت لَبِالْمِرْصَادِ لە بۆسە و لە کەمیندایە (بێ هیچ گومانێک) (14) فَأَمَّا جا ئەوەی

الْإِنسَانُ مرۆڤە إِذَا مَا کاتێ کە ابْتَلَاهُ تاقیکردەوە و موبتەلای کرد رَبُّهُ پەروەردیگاری فَأَكْرَمَهُ وڕێزی لێنا

وَنَعَّمَهُ و بەناز و نیعمەت خۆشگوزەرانی کرد فَيَقُولُ ئەوە دەڵێ رَبِّي پەروەردیگارم

أَكْرَمَنِ ڕێزی لێناوم (خاوەن ڕێزم لای خودا) (15) وَأَمَّا هەرچی إِذَا مَا کاتێ کە ابْتَلَاهُ تاقیکردەوە

فَقَدَرَ و گرتیەوە و تەنگی کرد عَلَيْهِ لەسەری رِزْقَهُ بژێوی و بەشی فَيَقُولُ ئەوە دەڵێ رَبِّي پەروەردیگارم

أَهَانَنِ ڕیسوا و بێ ڕێزی پێکردوم (16) كَلَّا نا نەخێر بَل بەڵکوو لَّا تُكْرِمُونَ ئێوە ڕێزنانێن لە الْيَتِيمَ هەتیوو

(17) وَلَا تَحَاضُّونَ ویەکتر هان نادەن عَلَىٰ لەسەر طَعَامِ (خواردندانی) الْمِسْكِينِ هەژار (18)

وَتَأْكُلُونَ ودەخۆن التُّرَاثَ میرات أَكْلًا خواردنێک لَّمًّا بە هەڵپەیی (19) وَتُحِبُّونَ و حەزدەکەن لە

الْمَالَ ماڵ و سامان حُبًّا حەزێیکی جَمًّا زۆر (20) كَلَّا نا نەخێر إِذَا کاتێ دُكَّتِ دەدرێ بەیەکدا ورد دەبێ

الْأَرْضُ زەمین دَكًّا ورد بونێک دَكًّا (بەڵام ورد بوون) (21) وَجَاءَ و هات رَبُّكَ پەروەردیگارت

ج

وَالْمَلَكُ و فریشتە کانیش صَفًّا ڕیز صَفًّا ڕیز (22) وَجِيءَ و هێنرا يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژە بِجَهَنَّمَ جەهەننەم دۆزەخ

يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژە يَتَذَكَّرُ بیری دێتەوە الْإِنسَانُ مرۆڤ وَأَنَّىٰ وەلە کوێ (سودی دەبێ) لَهُ بۆی

الذِّكْرَىٰ یاد و وەبیرهاتنەوە (23) يَقُولُ دەڵێت يَا لَيْتَنِي ئای خۆزگەم قَدَّمْتُ پێشم خستبا و کردبام

لِحَيَاتِي بۆ ژیانم (24) فَيَوْمَئِذٍ جا ئەو ڕۆژە لَّا يُعَذِّبُ عەزاب وئەشکەنجە نادات عَذَابَهُ عەزابەکەی ئەو

أَحَدٌ هیچ کەسێ (25) وَلَا يُوثِقُ وناپەستێتەوەش وَثَاقَهُ بەستانەوەکەی ئەو أَحَدٌ هیچ کەسێ (26)

يَا أَيَّتُهَا هۆ ئەی النَّفْسُ نەفسی الْمُطْمَئِنَّةُ ئارام (27) ارْجِعِي بگەڕێوە إِلَىٰ بۆلای رَبِّكِ پەروەردیگارت

رَاضِيَةً رازی بوو مَّرْضِيَّةً و بەررەزامەندی (خودا) کەوتوو (28) فَادْخُلِي جا بچۆرە فِي ناو عِبَادِي بەندەکانم

(29) وَادْخُلِي و بچۆ بۆ جَنَّتِي بەهەشتەکەم (30)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەری میهرەبانی الرحيم ئەوپەری بەخشندە

لَا أُقْسِمُ سوێند بِهَٰذَا بەو الْبَلَدِ شارە (1) وَأَنتَ لەوکاتەی تۆ حِلٌّ دانیشتووی و ئامادەی بِهَٰذَا لەو

الْبَلَدِ شارە (2) وَ وەسوێند بە وَالِدٍ باوکێک وَمَا و ئەوەی وَلَدَ بوویەتی (لێی کەوتۆتەوە) (3) لَقَدْ بێگومان

خَلَقْنَا ئێمە الْإِنسَانَ مرۆڤمان فِي لە ناو كَبَدٍ ڕەنجدان و بەرانگاربوونەوە (ی کێشە) (4)

أَيَحْسَبُ ئایا وادەزانێ ؟ أَن کە لَّن يَقْدِرَ دەسەڵاتی نابێ عَلَيْهِ بەسەری أَحَدٌ هیچ کەسێ (5) يَقُولُ دەڵێت

أَهْلَكْتُ لەناوم برد (خەرجم کردوە) مَالًا پارەیەکی لُّبَدًا زۆر و زەوەند (6) أَيَحْسَبُ ئایا وادەزانێت ؟ أَن کە

لَّمْ يَرَهُ نەیبینیووە أَحَدٌ هیچ کەسێک (7) أَلَمْ نَجْعَل ئەی دروستمان نەکردوە لَّهُ بۆی عَيْنَيْنِ دووچاو (8)

وَلِسَانًا و زمانێک وَشَفَتَيْنِ و دوو لێوو (9) وَهَدَيْنَاهُ و ڕێنموونیمان کردوە بۆ النَّجْدَيْنِ هەردوو هەورازە ڕێگایەکە

(10) فَلَا اقْتَحَمَ جا هێشتا خۆی نەداوە و تێینەپەڕاندوە الْعَقَبَةَ کۆسپ وهەورازی سەخت (11)

وَمَا أَدْرَاكَ و تۆ چوزانی مَا چی یە الْعَقَبَةُ عەقەبەی تەواو (12) فَكُّ کردنەوە و ئازاد کردنی رَقَبَةٍ گەردەنێکە..

(13) أَوْ یاخود إِطْعَامٌ خواردن دانێ فِي لە يَوْمٍ ڕۆژێک ذِي ی مَسْغَبَةٍ برسیەتییێک ..(ی زۆر) (14)

يَتِيمًا هەتیوێ ذَا ی مَقْرَبَةٍ نزیک و خزم (15) أَوْ یا مِسْكِينًا دەست کورتێک ذَا ی مَتْرَبَةٍ خۆڵاوی

(16) ثُمَّ ئینجا كَانَ بوو مِنَ لە الَّذِينَ ئەوانە آمَنُوا (کە) بڕوایان هێنابوو

وَتَوَاصَوْا و ڕاسپاردەی یەکتریان کردبوو بِالصَّبْرِ بە ئارامگرتن وَتَوَاصَوْا و ڕاسپاردەی یەکتریان کردبوو

بِالْمَرْحَمَةِ بە میهرەبانی و بەزەیی پێهاتنەوە (17) أُولَئِكَ ئەوانە أَصْحَابُ (دەستە و تاقمی)

الْمَيْمَنَةِ ڕاستە (و بەختەوەران) ن (18) وَالَّذِينَ و ئەوانەی كَفَرُوا کوفریان کردوە

بِآيَاتِنَا بە ئایات و بەڵگەدیارەکانمان هُمْ (هەر) ئەوان ن أَصْحَابُ (دەستە وتاقمی) الْمَشْأَمَةِ چەپەکان (19)

عَلَيْهِمْ بەسەریاندا نَارٌ ئاگرێک مُّؤْصَدَةٌ داخراوە زۆر بە توندی (20)

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالشَّمْسِ سوێند بە خۆر وَضُحَاهَا و چێشتانەکەی وڕۆناکی وگەرمیەکەی (1) وَالْقَمَرِ سوێند بە مانگ إِذَا کاتێ

تَلَاهَا بەدوای دادێ (2) وَالنَّهَارِ سوێند بە ڕۆژ إِذَا کە جَلَّاهَا ڕۆشن و درەوشاوەی کردەوە (3)

وَاللَّيْلِ سوێند بە شەو إِذَا کە يَغْشَاهَا دایدەپۆشێ (بەتاریکییەکەی) (4) وَالسَّمَاءِ سوێند بە ئاسمان

وَمَا و ئەوەی بَنَاهَا کە بینای کردوە (5) وَالْأَرْضِ سوێند بە زەمین وَمَا و ئەوەی

طَحَاهَا فرەوانی کردووە و ڕایخستووە (6) وَنَفْسٍ سوێند بە نەفسێک وَمَا و ئەوەی سَوَّاهَا ڕێک و پێکی کردوە

(7) فَأَلْهَمَهَا جا ئیلهامی نەفسەکەی کردوە (و پێی ناساندووە) فُجُورَهَا بەدکاریەکەی وَتَقْوَاهَا و پارێزکاریەکەی

(8) قَدْ (سوێند بەوانە هەمووی) بەڕاستی أَفْلَحَ سەرفرازبووە مَن ئەوکەسەی

زَكَّاهَا (نەفسی خۆی) پاک و بێ خەوش کردووە و برەوی پێداوە و بەرزی کردۆتەوە (9) وَقَدْ و بەڕاستی

خَابَ لەدەستی چووە و بەدبەخت بووە مَن هەرکەسێک دَسَّاهَا (نەفسەکەی) نزم کردووە و دایگرتووە (10)

كَذَّبَتْ بەدرۆیاندانا و بڕوایان نەهێنا ثَمُودُ (هۆزی) ثەمود بِطَغْوَاهَا بە سەرەڕۆیی و طوغیانی (11) إِذِ کە

انبَعَثَ بۆی دەرچوو أَشْقَاهَا بەدبەختترینی هۆزەکەیان (12) فَقَالَ جا لَهُمْ پێیانی رَسُولُ پەیامبەرەکەی

اللَّهِ خودا: نَاقَةَ وشترەکەی اللَّهِ خودا وَسُقْيَاهَا و ئاودانەکەی (ئاگاداربن لێی) (13)

فَكَذَّبُوهُ ئیتر ئەوان (پەیامبەرەکەیان) بەدرۆ دانا فَعَقَرُوهَا ئەوەبوو(وشترەکیان) سەربڕی .

فَدَمْدَمَ جا بەتوندی دایگرتن و ڕشتی (عەزاب) عَلَيْهِمْ بەسەریاندا رَبُّهُم پەروەردیگاریان بِذَنبِهِمْ بە(هۆی) تاوانەکەیان

فَسَوَّاهَا جا تەختی کردن (14) وَلَا يَخَافُ و ناترسێت عُقْبَاهَا (لە) سەرئەنجامەکەی (15)

بسم الله الرحمن الرحيم

وَاللَّيْلِ سوێند بە شەو إِذَا کە يَغْشَىٰ دادەپۆشی (و تاریک دادێنێ) (1) وَالنَّهَارِ و بە ڕۆژ إِذَا کە

تَجَلَّىٰ ڕۆشەن دەبێتەوە ودەردەکەوێت (2) وَمَا و سوێند بەوەی خَلَقَ خولقاندویەتی الذَّكَرَ نێرە

وَالْأُنثَىٰ و مێ یە (3) إِنَّ (سوێند بەواتە بێگومان) سَعْيَكُمْ هەوڵ و کۆششی ئێوە لَشَتَّىٰ جۆراوجۆر و جیاوازە

(4) فَأَمَّا جا هەرچی مَنْ ئەوکەسەی أَعْطَىٰ بەخشیویەتی وَاتَّقَىٰ وەلەخودا ترسایە و پارێزکاری کردوە (5)

وَصَدَّقَ و تەواو باوەڕی کردووە بِالْحُسْنَىٰ بە ئەوەی کە زۆرچاکە (6)

فَسَنُيَسِّرُهُ ئەوە بەدڵنیایی ئاسانکاری بۆدەکەین لِلْيُسْرَىٰ لۆ ئەوەی کە سوک و ئاسانە (7) وَأَمَّا و هەرچی

مَن ئەوەی بَخِلَ ڕژدی و چروکی کرد وَاسْتَغْنَىٰ و خۆی بە دەوڵەمەند و بێ نیاز داناوە (8)

وَكَذَّبَ و بەدرۆی دانایە و باوەڕی نەهێناوە بِالْحُسْنَىٰ بە ئەوەی کە زۆرچاکە (9)

فَسَنُيَسِّرُهُ ئەوە ئاسانکاری بۆ دەکەین لِلْعُسْرَىٰ لۆ ئەوەی (قورس وزەحمەت و) سەختی یە (10)

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ و سودی پێناگەیەنێ و دادی نادات مَالُهُ ماڵ و سامانی إِذَا کاتێ کە تَرَدَّىٰ کەوتەخوارو بەهیلاک چوو

(11) إِنَّ بێگومان عَلَيْنَا هەرلەسەرخۆمانە لَلْهُدَىٰ ڕێنمونی کردن (12) وَإِنَّ و بێگومان لَنَا هەرهی ئێمەیە

لَلْآخِرَةَ ئەوەی دواییە (ڕۆژی دوایی) وَالْأُولَىٰ و ئەوەی یەکەمیشە (ئەوەی دونیاش) (13)

فَأَنذَرْتُكُمْ جا پێتانم ڕاگەیاند و ئێوەم ترساند لە نَارًا ئاگرێک تَلَظَّىٰ کڵپەکڵپ دەکات (و بڵێسەی زۆر گەورەی هەیە)

(14) لَا يَصْلَاهَا ناچێ و ناسوتێ لە ناویدا إِلَّا تەنها الْأَشْقَى ئەوەی هەرە بەدبەخت و چارەڕەشە (15)

الَّذِي ئەوەی كَذَّبَ باوەڕی نە هینا وَتَوَلَّىٰ و پشتی تێکرد (لە ئیسلام) (16)

وَسَيُجَنَّبُهَا و (بە دڵنیایی) لێی دووردەخرێتەوە الْأَتْقَى ئەوەی هەرەلەخواترس وپارێزکارە (17) الَّذِي ئەوەی

يُؤْتِي دێنێ (ودەبەخشێ) مَالَهُ ماڵ و سامانەکەی يَتَزَكَّىٰ (بۆ) پاکترکردنەوەی نەفس وماڵیەتی (18)

وَمَا لِأَحَدٍ و نیە بۆ هیچ کەسێک عِندَهُ لە لای ئەو مِن)هیچ(نِّعْمَةٍ چاکە)لەگەڵ کردن(ێک
تُجْزَىٰ کە پاداشت بدرێتەوە (19) إِلَّا تەنها ابْتِغَاءَ مەبەستییەتی وَجْهِ ڕووی رَبِّهِ پەروەردیگاری
الْأَعْلَىٰ کە هەرە بەرزو بڵندە (20) وَلَسَوْفَ و بەدڵنیایەوەش لە داهاتوودا يَرْضَىٰ ڕازی دەبێت (21)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

وَالضُّحَىٰ سوێند بە چێشتانگاو (1) وَاللَّيْلِ و سوێند بە شەو إِذَا کاتێک
سَجَىٰ دێت و دادەپۆشێ و خامۆشی دێنێ (2) مَا وَدَّعَكَ مالئاوایی لێنەکردوی رَبُّكَ پەروەردیگارت
وَمَا قَلَىٰ و ڕقی نەبووتەوە (3) وَلَلْآخِرَةُ و بەدڵنیایی دووارۆژ خَيْرٌ چاکترە لَّكَ بۆتۆ مِنَ لە
الْأُولَىٰ ئەوەی یەکەم (4) وَلَسَوْفَ و بێگومان لە ئایندەدا يُعْطِيكَ پێت دەبەخشێ رَبُّكَ پەروەردیگارت
فَتَرْضَىٰ کە ڕازی دەبی (5) أَلَمْ يَجِدْكَ ئەدی تۆی نەبینێ يَتِيمًا بە هەتیووی
فَآوَىٰ جا خێرا لانەی بۆ سازاندی و داڵدەی دای (6) وَوَجَدَكَ و تۆی بینی ضَالًّا بەوێڵ وسەرگەردانیی
فَهَدَىٰ جا ڕێنمونی کردی و هیدایەتی دای (7) وَوَجَدَكَ و تۆی بینی عَائِلًا بە نەداری و نەبوونی
فَأَغْنَىٰ ئیتردەوڵەمەندی کردی (8) فَأَمَّا الْيَتِيمَ جا هەرچی هەتیوە فَلَا تَقْهَرْ ئەوە زۆری لێ مەکە و مەیچەوسێنەوە
(9) وَأَمَّا السَّائِلَ و ئەوەی پرسیارکەر و سوڵکەرە فَلَا تَنْهَرْ ئەوە لێی مەخورە و هەڵمەشاخێ پێی (10)
وَأَمَّا بِنِعْمَةِ و بە چاکەکاری و بەخشش وناز و نیعمەتەکانی رَبِّكَ پەروەردیگارت فَحَدِّثْ بدوێ و باس بکە (11)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

أَلَمْ نَشْرَحْ ئەدی واڵامان نەکردەوە و گوشادمان نەکرد لَكَ بۆتۆ صَدْرَكَ سینەت (1) وَوَضَعْنَا و دامانگرت
عَنكَ لەسەرت وِزْرَكَ بارگرانیەکەت (2) الَّذِي ئەوەی أَنقَضَ چەماندبویە و جیرەی لێهینابوو ظَهْرَكَ پشتتی
(3) وَرَفَعْنَا و بەرز و بڵندمانکرد لَكَ بۆتۆ ذِكْرَكَ ناوو و باست (4) فَإِنَّ جا بەڕاستی مَعَ لەگەل
الْعُسْرِ تەنگانە و ناخۆشی يُسْرًا ئاسانی وخۆشیەک (هەیە) (5) إِنَّ بەدڵنیایی مع لەگەڵ
الْعُسْرِ تەنگانە و ناخۆشیدا يُسْرًا ئاسانی وخۆشیەک (هەرهەیە) (6) فَإِذَا ئیتر هەرکاتێک
فَرَغْتَ تەواو بوویت و دەست بەتاڵ بوویت فَانصَبْ ئەوە خۆ ماندوو بکە (7) وَإِلَىٰ و هەر بۆلای
رَبِّكَ پەروەردیگارتەوە فَارْغَب ئارەزوو بخوازە (بپاڕێوە) (8)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

وَالتِّينِ سوێند بە هەنجیر وَالزَّيْتُونِ و سوێند بە زەیتون (1) وَطُورِ و سوێند بە کێوی طور ی سِينِينَ سینا
(2) وَهَٰذَا و سوێند بە ئا ئەو الْبَلَدِ شارە ی الْأَمِينِ کە ئارام و بێ ترسە (3) لَقَدْ بەڕاستی خَلَقْنَا ئێمە
الْإِنسَانَ مرۆڤ مان دروستکردووە فِي لە أَحْسَنِ چاکترین و جوانترین تَقْوِيمٍ ڕێککران و شێوە (4) ثُمَّ پاشان
رَدَدْنَاهُ ئەومان گێڕایەوە بۆ أَسْفَلَ نزمترین ی سَافِلِينَ نزمەکان (5) إِلَّا جگەلە الَّذِينَ ئەوانەی
آمَنُوا باوەڕیان هێناوە وَعَمِلُوا و الصَّالِحَاتِ (کارە) چاکەکان فَلَهُمْ ئەوە بۆیان هەیە أَجْرٌ پاداشتێکی غَيْرُ نە
مَمْنُونٍ بڕایەوە (6) فَمَا جا (ئەی مرۆڤ) چی یە ئەوەی يُكَذِّبُكَ (وات لێدەکات) بەدرۆدانێی وبڕوانەکەیت -
بَعْدُ لەدوایی ئەوە - بِالدِّينِ بەئاین و پاداشت و سزا (7) أَلَيْسَ ئەی اللَّهُ خودا
بِأَحْكَمِ دادپەروەرترین و کاربەجێ ترین ی الْحَاكِمِينَ هەموو فەرمانڕەوایان (8)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحیم ئەوپەڕی بەخشندە

اقْرَأْ بخوێنەوە بِاسْمِ بەناوی رَبِّكَ پەروەردیگارت الَّذِي ئەوەی خَلَقَ دروستی کردووە وخولقاندویەتی (1)

خَلَقَ (ئەو خودایەی) خولقاندوویەتی و دروستی کردووە الْإِنسَانَ مرۆڤی مِنْ لە عَلَقٍ هەڵواسراوێ (2)

اقْرَأْ بخوێنەوە وَرَبُّكَ کە پەروەردیگارت الْأَكْرَمُ هەرە بەخشندەیە (3) الَّذِي ئەوەی عَلَّمَ فێریکردوە

بِالْقَلَمِ بە پێنووس (4) عَلَّمَ فێری الْإِنسَانَ مرۆڤی مَا ئەوەی کە لَمْ يَعْلَمْ نەی دەزانی (5) كَلَّا نا ، نەخێر

إِنَّ بێگومان الْإِنسَانَ مرۆڤ لَيَطْغَىٰ هەر (6) أَن کە رَّآهُ خۆی بینی

اسْتَغْنَىٰ دەوڵەمەندبووە و پێویستی نەبووە (7) إِنَّ بەدڵنیایی إِلَىٰ هەر بۆلای رَبِّكَ پەروەردیگارتە

الرُّجْعَىٰ گەڕانەوە (8) أَرَأَيْتَ ئەرێ بینیوتە ؟ الَّذِي ئەوەی يَنْهَىٰ ڕێگری دەکا لە (9) عَبْدًا بەندەیەک

إِذَا کە صَلَّىٰ نوێژی کردوە (10) أَرَأَيْتَ بینیوتە إِن ئەگەرهاتوو كَانَ وابوا عَلَى لەسەر

الْهُدَىٰ ڕێی ڕاست و تەواوی هیدایەت (11) أَوْ یا أَمَرَ فەرمانی کردبێ بِالتَّقْوَىٰ بە پارێزکاری ولەخوداترسی

(12) أَرَأَيْتَ ئایا بینیوتە إِن ئەگەر كَذَّبَ باوەڕی نەهێنا وَتَوَلَّىٰ و پشتی هەڵکرد (13)

أَلَمْ يَعْلَم ئایا نەیزانیبوو بِأَنَّ بەوەی کە اللَّهَ خودا يَرَىٰ (هەموو شتێ) دەبینێ (14) كَلَّا نا نەخێر،

لَئِن ئەگەرهاتوو لَّمْ يَنتَهِ لەداهاتوودا وازنەهێنێ لَنَسْفَعًا ئەوە بەدڵنیایی پەلکێشی دەکەین و ڕایدەکێشین

بِالنَّاصِيَةِ بە نێوچەوانی (15) نَاصِيَةٍ نێوچەوانێکی كَاذِبَةٍ درۆیینەی خَاطِئَةٍ تاوانکار (16)

فَلْيَدْعُ ئیتربا هاوارکاتە نَادِيَهُ هاوەڵەکانی (17) سَنَدْعُ ئێمەش بەدڵنیایی بانگدەکەینە الزَّبَانِيَةَ زەبانیەکان

(18) كَلَّا نا لَا تُطِعْهُ تۆ بەگوێی ئەو مەکە وَاسْجُدْ وەسوژدە بەرە وَاقْتَرِب و نزیک بەرەوە (19)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحیم ئەوپەڕی بەخشندە

إِنَّا بێگومان ئێمه أَنزَلْنَاهُ ئەومان دابەزاند فِي له لَيْلَةِ شەوی الْقَدْرِ قەدر (1) وَمَا أَدْرَاكَ و تۆ چوزانی
مَا چی یه لَيْلَةُ شەوی الْقَدْرِ قەدر (2) لَيْلَةُ شەوی الْقَدْرِ قەدر خَيْرٌ چاکتره مِّنْ له أَلْفِ هەزار
شَهْرٍ مانگ (3) تَنَزَّلُ دەدەبەزێ الْمَلَائِكَةُ فریشتەکان وَالرُّوحُ لەگەڵ ڕۆح فِيهَا تیایدا
بِإِذْنِ بە ئیزن و مۆڵەتی رَبِّهِم پەروەردیگاریان مِّن له كُلِّ هەموو أَمْرٍ فەرمان و کاروبارێ (4)
سَلَامٌ ئاشتی و ئارامی و سەلامەتی یەکە.. هِيَ ئەو (شەوە) حَتَّىٰ هەتاکوو مَطْلَعِ هەڵاتن و دەرکەوتنی
الْفَجْرِ شەبەقی بەیان (5)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

لَمْ يَكُنِ هەرگیز(*)وانەدەبوون الَّذِينَ *ئەوانەی كَفَرُوا کوفریان کرد بوو و بێ بڕوا بوون مِنْ له أَهْلِ ئەهلی
الْكِتَابِ کیتاب وَالْمُشْرِكِينَ و موشریک وهاوبەش دانەرەکان
مُنفَكِّينَ ترازا و دەستبەردارن (نەدەبوون و وازیان نەدەهێنا) حَتَّىٰ هەتاکوو تَأْتِيَهُمُ هەتا بۆیان نەهاتبووا
الْبَيِّنَةُ بەڵگەو نیشانەی ڕۆن وئاشکرا (1) رَسُولٌ پەیامبەرێک مِّنَ له اللَّهِ خوداوە يَتْلُو دەخوێنێتەوە
صُحُفًا گەلێ پەڕاوی مُّطَهَّرَةً پاککراوە (2) فِيهَا (کە) له توێیدا هە یە كُتُبٌ چەندین بابەت ونوسراوەی
قَيِّمَةٌ ڕاست (3) وَمَاتَفَرَّقَ پارچە پارچە ودهستەدەستە نەبوون الَّذِينَ ئەوانەی أُوتُوا پێیاندرابوو
الْكِتَابَ کیتاب (ی ئاسمانی) إِلَّا ئیللا مِن له بَعْدِ پاش مَا ئەوەی جَاءَتْهُمُ بۆیان هات
الْبَيِّنَةُ بەڵگەی ڕۆن و ئاشکرا (4) وَمَاأُمِرُوا و فەرمانیان پێ نەکرابوو إِلَّا تەنها لِيَعْبُدُوا بەوەی کە اللَّهَ خودا
مُخْلِصِينَ بە پاک و دڵسۆزی لَهُ هەر بۆ ئەو بێت الدِّينَ دینداری وملکەچی
حُنَفَاءَ خۆ لادەر بن (له شیرک وهاوبەش دانان) بەرەو حەق وَيُقِيمُوا و دروست و ڕێک پێک الصَّلَاةَ نوێژ

وَيُؤْتُوا و بهێنن و ببەخشن الزَّكَاةَ زەکات و خۆ خاوێنکردنەوە وَذَٰلِكَ و (هەر) ئەوە شە دِينُ ئاینی
الْقَيِّمَةِ ڕاست و دروست (5) إِنَّ بێ گومان الَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُوا کوفریانکرد و بێ بڕوا بوون مِنْ لە
أَهْلِ الْكِتَابِ ئەهلی کیتاب وَالْمُشْرِكِينَ و موشریک و هاوبەش دانەران فِي لە ناو نَارِ ئاگری جَهَنَّمَ دۆزەخ ن
خَالِدِينَ هەتەهەتایێ فِيهَا تیایدان أُولَٰئِكَ هُمْ هەرئەون- ن شَرُّ خراپترین الْبَرِيَّةِ خەڵک ودروستکراو-ن (6)
إِنَّ بە ڕاستی الَّذِينَ ئەوانەی آمَنُوا باوەڕیان هێناو وَعَمِلُوا و کردوویانە الصَّالِحَاتِ چاکەکان
أُولَٰئِكَ هُمْ هەر ئەوان-ن خَيْرُ چاکترین الْبَرِيَّةِ خەڵک و دروستکراو-ن (7) جَزَاؤُهُمْ پاداشتیان عِنْدَ لای
رَبِّهِمْ پەروەردیگاریان-ە جَنَّاتُ باغ وباغاتی عَدْنٍ بەهەشتی عەدن و نەبڕاوە-یە تَجْرِي تێدەپەڕێت مِن لە
تَحْتِهَا ژێریاندا الْأَنْهَارُ چەندەها ڕووبار خَالِدِينَ هاتاهەتایێ فِيهَا أَبَدًا تیایدان رَضِيَ ڕازی بووە اللَّهُ خودا
عَنْهُمْ لێیان وَرَضُوا و ئەوانیش ڕازیبوون عَنْهُ لێی ذَٰلِكَ ئەوەش لِمَنْ بۆ هەر کەسێکە کە
خَشِيَ ترسابێ (ترسانی خودا ناسی) رَبَّهُ لە پەروەردیگاری خۆی (8)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

إِذَا کاتێک کە زُلْزِلَتِ ڕادەهەژێ و دەلەرزێ الْأَرْضُ زەوی زِلْزَالَهَا بومەلەرزەکەی (1)
وَأَخْرَجَتِ و دەریکرد و فرێیدا الْأَرْضُ زەوی أَثْقَالَهَا قورسی یەکانی (2) وَقَالَ گوتی الْإِنسَانُ و مرۆڤ
مَالَهَا ئەوە چییەتی (3) يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژەیە تُحَدِّثُ دێتە ئاخافتنی أَخْبَارَهَا دەنگ وباس وهەواڵەکانی (4)
بِأَنَّ بەوەی کە رَبَّكَ پەروەردیگارت أَوْحَىٰ وەحی کردوە لَهَا بۆی (5) يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژیە يَصْدُرُ (دەردەچن)
النَّاسُ خەلک أَشْتَاتًا جیاجیا و بەپەرتی لِّيُرَوْا تا نیشاندرێن أَعْمَالَهُمْ کار وگردەوەکانیان (6)

فَمَن جا هەر کەسێک يَعْمَلْ بکا مِثْقَالَ سەنگی ذَرَّةٍ گەردێک خَيْرًا چاکە يَرَهُ (ئەوە) دەیبینێ (7)

وَمَن و هەر کەسێک يَعْمَلْ ئەنجام بدا مِثْقَالَ سەنگی ذَرَّةٍ گەردێک شَرًّا خراپە يَرَهُ دەیبینێ (8)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

وَالْعَادِيَاتِ سوێند بە (ئەو وڵاغانە ی) لە ڕاکردندان ضَبْحًا دەپرمێنن (1)

فَالْمُورِيَاتِ جا ئەوانەی دەردەپەڕێنن پروشەی ئاگر قَدْحًا لەلێکدانا (2) فَالْمُغِيرَاتِ و (سوێند) بە هەڵمەت بەران

صُبْحًا بەیانیان (3) فَأَثَرْنَ جا (دەورژێنن و دەردەخەن) بِهِ تیایدا -بە هۆیەوە نَقْعًا تۆز و خۆڵێ.. (4)

فَوَسَطْنَ بِهِ ئینجا بەوە)هەڵیان کوتاو(ناوەندیانکرد بە جَمْعًا کۆمەڵێک (5) إِنَّ بەڕاستی الْإِنسَانَ مرۆڤ

لِرَبِّهِ بۆپەروەردیگاری لَكَنُودٌ هەر زۆر ناشوکرە (6) وَإِنَّهُ و بێگومان ئەویش عَلَىٰ لەسەر ذَٰلِكَ ئەوە

لَشَهِيدٌ هەر زۆرشایەتە (7) وَإِنَّهُ و ئەویش لِحُبِّ بۆ حەزی الْخَيْرِ خێر (مال سامان) لَشَدِيدٌ هەر زۆربەگوڕو تینە

(8) أَفَلَا يَعْلَمُ و ئایا نازانێ إِذَا ئەگەر بُعْثِرَ بەگۆڕێ وەرکرا مَا ئەوەی فِي لەناو الْقُبُورِ قەبرەکان ە (9)

وَحُصِّلَ و کۆکراوە ودەرخرا مَا ئەوەی فِي لەناو الصُّدُورِ سینەکان ە (10) إِنَّ بێگومان رَبَّهُم پەروەردیگاریان

بِهِمْ بەوان يَوْمَئِذٍ ئەوڕۆژ لَّخَبِيرٌ هەر زۆر ئاگەدارو شارەزایە (11)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

الْقَارِعَةُ قارعە (1) مَا (ئەزانی) چی یە الْقَارِعَةُ قارعە (2) وَمَا أَدْرَاكَ (جا) تۆچوزانی مَا چی یە

الْقَارِعَةُ قارعە (3) يَوْمَ (ئەوا) ڕۆژەی يَكُونُ وادەبێ النَّاسُ خەلک كَالْفَرَاشِ وەک پەروانەی

الْمَبْثُوثِ پەرشو بڵاوکراو (4) وَتَكُونُ دەبێ الْجِبَالُ کێو وشاخەکان كَالْعِهْنِ وەک لۆکە وخوری

الْمَنفُوشِ پەرەکراو (5) فَأَمَّا من جا هەرکەسێک ثَقُلَتْ سەنگین بوو مَوَازِينُهُ کێشراوکانی (6)

فَهُوَ ئەوە ئەوکەسە فِي لە عِيشَةٍ ژینێکی رَّاضِيَةٍ ڕازای دایە (7) وَأَمَّامَنْ و هەرکەسێ خَفَّتْ سوکی هێنا

مَوَازِينُهُ کێشراوەکانی (8) فَأُمُّهُ ئەوە دایکی هَاوِيَةٌ هاویە (9) وَمَاأَدْرَاكَ و تۆ چوزانی

مَا هِيَهْ ئەو چی یە (هاوی یە چی یە؟) (10) نَارٌ ئاگرێکە حَامِيَةٌ لەوپەڕی گەرمی دایە (11)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

أَلْهَاكُمُ ئێوەی سەقالکرد و بێئاگای کردوون التَّكَاثُرُ هەوڵی زۆر لێکتر پەیداکردن و شانازی پێ کردن (1)

حَتَّىٰ هەتاکوو زُرْتُمُ سەردانتانکردە الْمَقَابِرَ گۆڕستانەکان (2) كَلَّا نا، نابێ. سَوْفَ (ئێوە) لەداهاتوودا بەدڵنیایی

تَعْلَمُونَ دەزانن (3) ثُمَّ كَلَّا دیسان نا، نابێ. سَوْفَ لەداهاتوودا تَعْلَمُونَ (ئێوە) دەزانن (4) كَلَّا نا، نەخێر،

لَوْ ئەگەر بێتو(ئێوە) تَعْلَمُونَ بزانن عِلْمَ زانینی الْيَقِينِ یەقینی (5) لَتَرَوُنَّ (ئەوە) بێگومان الْجَحِيمَ دۆزەخ (6)

ثُمَّ پاشان لَتَرَوُنَّهَا بێگومان هەر دەیبینن عَيْنَ بە چاوی الْيَقِينِ یەقینی و بەڕاستەقینەیی (7) ثُمَّ پاشان

لَتُسْأَلُنَّ بەدڵنیایی هەر پرسیارتان لێدەکرێت يَوْمَئِذٍ لەوڕۆژە عَنِ دەربارەی

النَّعِيمِ هەرچی بەهرە و نیعمەتە (کە پێتاندراوە) (8)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

وَالْعَصْرِ سوێند بە کات و سەردەم و عەسر (1) إِنَّ بێگومان الْإِنسَانَ ئەوەی ئینسانە لَفِي هەرلە

خُسْرٍ زیان و خەسارەتمەندی دایە (2) إِلَّا جگە لە الَّذِينَ ئەوانەی کە آمَنُوا بڕوایانهێناوە وَعَمِلُوا و کردووە

الصَّالِحَاتِ چاکەکان وَتَوَاصَوْا و یەکتریان ڕادەسپاردووە بِالْحَقِّ بە هەق وَتَوَاصَوْا و یەکتریان ڕادەسپاردووە

بِالصَّبْرِ بە ئارامگری و خۆڕاگری (3)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

وَيْلٌ هاواربەحاڵ و وا ویلاێ .. لِّكُلِّ لۆ هەموو هُمَزَةٍ تانەوتەشەرلێدەری لُّمَزَةٍ گاڵتەپێکەرێک (1) الَّذِي ئەوەی

جَمَعَ (*) کۆ کردۆتەوە مَالًا * ماڵ و سامانێک.. وَعَدَّدَهُ و هەر ژماردوویەتی و لەسەریەکی داناوە (2)

يَحْسَبُ وادەزانێت أَنَّ کە مَالَهُ ماڵ و سامانەکەی أَخْلَدَهُ ئەمری پێ بەخشیوە كَلَّا نا ئەخێر 3

لَيُنبَذَنَّ بەدڵنیای وبێ هیچ گومانێک ئەو بەریسوایی فرێدەدرێتە فِي ناو الْحُطَمَةِ حوطەمە (4)

وَمَاأَدْرَاكَ جا تۆ چوزانی مَا چی یە الْحُطَمَةُ حوطەمە (5) نَارُ ئاگر ی اللَّهِ خودایە

الْمُوقَدَةُ ئەوەی داگیرسێنراو و گردراوە (6) الَّتِي ئەوەی تَطَّلِــعُ على (بە گڕو گڵپە) هەڵدێتە سەر الْأَفْئِدَةِ دڵەکان

(7) إِنَّهَا بێگومان ئەو (حوطەمە) عَلَيْهِم لەسەریان مُّؤْصَدَةٌ (زۆر بە توندی) داخراوە (8) فِي لە

عَمَدٍ چەندەها ستونی مُّمَدَّدَةٍ درێژکراوە (9)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

أَلَمْ تَرَ ئایا نەتبینی كَيْفَ چۆن و چی فَعَلَ چەندین ستونی رَبُّكَ پەروەردیگارت بِأَصْحَابِ بە هاوەڵانی

الْفِيلِ فیل (1) أَلَمْ يَجْعَلْ ئەدی كَيْدَهُمْ نەخشە و پیلانەکەیانی فِي تَضْلِيلٍ بۆ وێڵی ولاڕێچوون (2)

وَأَرْسَلَ و ناردی عَلَيْهِمْ بەسەریاندا طَيْرًا تەیرێک ی أَبَابِيلَ ئەبابیل (3) تَرْمِيهِم تێیان دەگرێت

بِحِجَارَةٍ بە بەردێک مِّن لە سِجِّيلٍ سیج جیل (4) فَجَعَلَهُمْ جا ئەوانی کردن (بە شتێک)

كَعَصْفٍ وەک گەڵا وکای مَّأْكُولٍ ڕزیوو و خوراو (5)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

لِإِيلَافِ لۆهۆگری (و یەکبون و تەبایی) قُرَيْشٍ (هۆزی) قورەیش (1) إِيلَافِهِمْ هۆگریان بە رِحْلَةَ گەشتی

الشِّتَاءِ زستان وَالصَّيْفِ و هاوین (2) فَلْيَعْبُدُوا جا با بپەرستن رَبَّ خاوەنی هَٰذَا ئەو الْبَيْتِ ماڵە (کەعبە)

(3) الَّذِي ئەوەی أَطْعَمَهُم خواردنی پێدان مِّن لە جُوعٍ برسیەتی وَآمَنَهُم و ئارام و دڵنیای کردن مِّنْ لە

خَوْفٍ ترس (4)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

أَرَأَيْتَ ئەرێ بینیوتە الَّذِي ئەوەی يُكَذِّبُ بەدرۆدانێ و دڕوا ناکات بِالدِّينِ بە دین (1) فَذَٰلِكَ ئا ئەوە

الَّذِي ئەو (کەسە) یە يَدُعُّ بەتوندی (وبێ بەزەیی) پاڵدەنێ بە الْيَتِيمَ هەتیو (2) وَلَا يَحُضُّ و هان نادات

عَلَىٰ لەسەر طَعَامِ خواردنی (پێدانی) الْمِسْكِينِ هەژار (3) فَوَيْلٌ جا سزای سەخت و لەناوچوون

لِّلْمُصَلِّينَ بۆ نوێژکەروکان (4) الَّذِينَ هُمْ هەرئەوانەی عَن لە (کات و کردن و ڕێک ئەنجامدانی)

صَلَاتِهِمْ نوێژەکانیان سَاهُونَ بێ ئاگان وگوێ پێنەدەرن (5) الَّذِينَ هُمْ ئەوانەی

يُرَاءُونَ خۆنیشان دەدەن و ڕیا دەکەن (6) وَيَمْنَعُونَ و ڕێگرن لە الْمَاعُونَ ئەوەی یارمەتیدانە (7)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

إِنَّا بێگومان ئێمە أَعْطَيْنَاكَ پێماندای الْكَوْثَرَ کەوسەر (1) فَصَلِّ جا تۆ نوێژ بکە لِرَبِّكَ بۆ پەروەردیگارت
وَانْحَرْ و سەرببڕە (قوربانی بکە) (2) إِنَّ بەدڵنیاییی شَانِئَكَ ناحەز وتانەوتەشر لێدەری تۆ هُوَ خۆی
الْأَبْتَرُ دوابڕاوی ڕاستەقینەیە (3)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

قُلْ بڵێ يَاأَيُّهَا هۆ ئەی الْكَافِرُونَ کافرەکان (یەکخوانەپەرستان) (1) لَاأَعْبُدُ ناپەرستم مَا ئەوەی
تَعْبُدُونَ ئێوە دەیپەرستن (ئێستا) (2) وَلَا أَنْتُمْ نە ئێوەش عَابِدُونَ پەرستەی مَا ئەوەن
أَعْبُدُ (کە) من دەیپەرستم (3) وَلَا أَنَا و نە منیش عَابِدٌ پەرستەی مَّا ئەوەم
عَبَدْتُّمْ کە (ئێوە لەڕابردو) پەرستیتان (4) وَلَا أَنْتُمْ و نەئێوەش عَابِدُونَ پەرستەی مَا ئەوەن
أَعْبُدُ کە دەیپەرستم (5) لَكُمْ هی خۆتان بۆخۆتان دِينُكُمْ ئاین وپەرستش و بەرنامەتان وَلِيَ و بۆخۆم
دِينِ ئاین و پەرستش وبەرنامە (6)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

إِذَا کاتێک کە جَاءَ هات نَصْرُ سەرکەوتن ی اللَّهِ خودای وَالْفَتْحُ لەگەڵ کردنەوە (ئازادکردنی مەککە) (1)
وَرَأَيْتَ و بینیت النَّاسَ خەلک يَدْخُلُونَ دێنە فِي ناو دِينِ ئاین و ملەکەچی کردن بۆ اللَّهِ خودا
أَفْوَاجًا پۆل پۆل و دەستەدەستە ، (2) فَسَبِّحْ ئەوسا کە بەرزو پاکی ڕاگرە و تەسبیحات بکە
بِحَمْدِ وێڕای حەمد و ستایشکردنی رَبِّكَ پەروەردیگارت وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ بەڕاستی ئەو كَانَ هەمیشە(*)بووە
تَوَّابًا *هەر زۆر لێبوردە (3)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحیم ئەوپەڕی بەخشندە

تَبَّتْ خەسارەتمەندی نەبراوە بێت يَدَا هەردوودەستەکانی أَبِي لَهَبٍ ئەبولەھەب وَتَبَّ و خەسارەتمەندیش بوو
(1) مَاأَغْنَىٰ سوودی پێنەگەیاندا عَنْهُ بەو مَالُهُ سامانەکەی وَمَا وەئەوەی كَسَبَ بەدەستی هێنابوو (2)
سَيَصْلَىٰ لەداهاتوێکی نزیک دەچێت(و ئەسوتێنرێ لە) نَارًا ئاگرێکی ذَاتَ خاوەن لَهَبٍ بلێسەیەک.. (3)
وَامْرَأَتُهُ وەژنەکەشی حَمَّالَةَ هەرهەلگرەوەی الْحَطَبِ کۆڵەداری سوتانە (4) فِي لە جِيدِهَا گەردەنی دا (هەیە)
حَبْلٌ گوریسێک مِّن لە مَّسَدٍ گوریسی زۆرزبروتوندلولکراو (5)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحیم ئەوپەڕی بەخشندە

قُلْ بلێ هُوَ ئەو (ئەو خودایەی من دەیپەرستم) اللَّهُ الله یە أَحَدٌ تاکو تەنیایە (1) اللَّهُ الله خودایەکە
الصَّمَدُ رووگەی خواست ونیازی گشت مەخلوقاتە (2) لَمْ يَلِدْ کەسی لێ نەبوە وَلَمْ يُولَدْ و لە کەسیش نەبوە
(3) وَلَمْ يَكُن و هەرگیز نەبووە لَّهُ لەبۆی كُفُوًا هاوتایەک أَحَدٌ هیچ یەکێک (4)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحیم ئەوپەڕی بەخشندە

قُلْ بلێ أَعُوذُ پەنادەخوازم بِرَبِّ بەپەروەردیگاری الْفَلَقِ لەتکراوە (بونەوور بەرەبەیان) (1) مِن لە
شَرِّ شەڕ و زیانی مَا هەرشتێ خَلَقَ (خودا) دروستی کردووە (2) وَمِن و لە شَرِّ شەروزیانی غَاسِقٍ تاریکی شەو
إِذَا کاتێ کە وَقَبَ هات دوای ڕۆژئاوابوون (3) وَمِن و لە شَرِّ شەڕ و زیانی النَّفَّاثَاتِ فوولێکەرەکان فِي لە
الْعُقَدِ گرێیەکان (4) وَمِن وەلە شَرِّ شەڕ و زیانی حَاسِدٍ حەسودێک إِذَا کە حَسَدَ حەسودی کرد (5)

بسم بەناوی الله خودا الرحمن ئەوپەڕی میهرەبانی الرحيم ئەوپەڕی بەخشندە

قُلْ بڵێ أَعُوذُ پەنا دەخوازم بِرَبِّ بە پەروەردیگاری النَّاسِ خەڵک (1) مَلِكِ پادشای النَّاسِ خەڵک (2)
إِلَٰهِ خودای پەرستراوی النَّاسِ خەڵک (3) مِن لە شَرِّ شەڕ و خراپەی الْوَسْوَاسِ وەسوەسەکاری
الْخَنَّاسِ خۆ بزرکەر (4) الَّذِي ئەوەی يُوَسْوِسُ وەسوەسە دەکات فِي لە صُدُورِ سینەی النَّاسِ خەڵک
(5) مِنَ لە الْجِنَّةِ جنۆکەکان وَالنَّاسِ و خەڵک (6)